

INFORMATIE op de achterzijde van het boek: Naakt op wat leer en kettingen na poseerde Vanessa Duries als centerfold inde Franse Penthouse. Aanleiding daartoe was het verschijnen van De Leiband, het verhaal over haar inwijding in het sadomasochisme en haar paradoxale liefde voor Pierre, de Meester met een hoofdletter. De wereld waarmee zij te maken krijgt is er een van leer, latex, van boeien en bankschroeven, van knijpers en klemmen. Tijdens de rituelen verandert de studente Vanessa in de slavin Laika, die tot alles bereid is om de hoogste graad van perfectie te bereiken. Zij wordt verkracht, gemarteld, vernederd en als hoer behandeld, maar ondergaat die beproevingen uit liefde voor haar Meester, die plezier put uit haar vernedering. In de loop van een aantal inwijdingsrituelen analyseert ze tot op de draad de mysterieuze band die meester en slavin verbindt, een band die alleen maar bestaat bij de gratie van de slavin. Want zij stelt uiteindelijk de grenzen. Zij is de echte meesteres. Zelfs met een leiband om haar hals en gouden ringen in haar schaamlippen, zelfs in de Penthouse. De leidraad is het waar gebeurde verhaal van een verhouding in liefde en pijn, van geestelijke en lichamelijke dominantie en slavernij, verteld met een bijna na-eve openhartigheid. Toen De leiband verscheen was Vanessa eenentwintig jaar oud; ze studeerde letteren. Een aantal maanden later werd zij samen met twee andere jonge Franse schrijvers het slachtoffer van een noodlottig verkeersongeval. Een mooie, jonge studente, nicht van de legendarische O uit Le Histoire d'O, vertelt hier met vuur en zonder voorbehoud over haar ontdekkingsreis door de archipel van de SM-wereld. Een wonderlijk, vulkanische afbeelding van een nog altijd weinig doorvorst universum -L Express- ISBN 90-295-1393-4

Mijn Mening:

Het is een interessant boek geschreven vanuit het beeld van de slavin Vanessa. Zij vertelt heel uitgebreid over haar emoties en gedachten hierover. In de inleiding vertelt ze over haar jeugd en de straffen die zij van haar vader terecht / onterecht. Duidelijk is ook dat de vader een herkenbaar incestueuze sadistische rol speelt. In het eerste hoofdstuk wordt haar eerste bewuste kennismaking met haar meester beschreven. De volgende hoofdstukken beschrijven hoe zij in toenemende mate haar slavinnenlot wil dragen en alles wil doen om heer meester te behagen en vooral niet teleur te stellen. Zij wordt ruw gebruikt, uitgeleend, streng gestraft, maar ook beloond. Zij moet in opdracht de hoer spelen en nog veel meer. Al met al vind ik het een boek dat het lezen zeker waard is.

Bron: http://groups.msn.com/deleiband/_whatsnew.msnw

Voorwoord

Als meisje van negen was ik een tamelijk opgewekt kind met een muizensnoetje en een vrij donker uiterlijk. Ik vond mezelf niet bijzonder mooi, maar tijdens familiefeestjes onderschepte ik wel eens een complimentje aan mijn adres. Er waren van die momenten dat ik best aandachtig naar een volwassen gesprek kon luisteren. Ik ben nooit ongehoorzamer geweest dan mijn zusjes of mijn broer en ik kan me niet herinneren dat ik een bijzonder moeilijk kind was. Maar toch, zonder dat ik ooit heb begrepen waarom, maakte mijn vader me voortdurend uit voor sloerie of slet. Ik was niet bijzonder brutaal, maar hij bleef me op de huid zitten alsof ik de ergste fouten op mijn geweten had. Ik had geen enkel besef van zonde en ik heb me lang afgevraagd wat mij, kleine slet die ik scheen te zijn, onderscheidde van mijn zusjes of andere gewone meisjes uit mijn klas.

Uit die tijd dateert mijn eerste herinnering aan de straffen die mijn vader begon uit te delen: vanwege een of andere stomiteit die ik had begaan, had hij mij vastgebonden op de gang van het prachtige huis waar we woonden en mijn voeten en polsen samengesnoerd. Die avond kreeg ik een stevig pak slaag dat lichamelijk en geestelijk zo'n indruk maakte dat ik ook nu nog vaak terugdenk aan die eerste slagen, aan die eerste angst, aan dat eerste, werkelijke lijden van een onschuldig slachtoffer....

Mijn vader ontwikkelde de gewoonte me te slaan bij de geringste fout of het onbenulligste protest. Hij pakte dan een van zijn angstaanjagende zwarte schoenen die altijd onberispelijk gepoetst waren, of zijn bruine krokodillenleren ceintuur die mijn zusjes en ik hem hadden gegeven op een vaderdag of met kerstmis en gaf me er verschillende harde klappen mee die met opzet zo gericht waren dat ze de meest gevoelige delen van mijn lichaam raakten.

Als hij heel slecht gehumeurd was sloot hij me op in een enge donkere gangkast waar ik doodsbenuwd voor was. Zijn grote sterke mannenhanden sloegen op mijn magere gezichtje dat direct rood werd als het noodsignaal van een schipbreukeling. In het begin vernederden die onrechtvaardige afstraffingen mij diep. Maar naarmate ze vaker voorkwamen, begon ik vreemd genoeg een gevoel te ontwikkelen dat me ongerust maakte en zelfs afkeer inboezemde. Het maakte me onzeker tegenover mijn vader, die ik niet kon haten. Nu denk ik dat ik toen al trots voelde: de trots die een vrouw kan voelen als ze geslagen wordt door de man van wie ze houdt. Elke klap kan opgevat worden als een teken van belangstelling en zelfs van liefde. Want waarom zou een vader anders zijn kind straffen, een Meester zijn slavin geselen?

Uiteraard wist ik als klein bang meisje nog niets van het tegenstrijdige plezier dat een pak slaag kan opleveren. Ik weigerde toen al uit alle macht het lot te aanvaarden dat mij vrouw had gemaakt en daarmee het slachtoffer van een man.

Ik heb alleen maar vrede met het lot dat ik zelf gekozen heb. Aangezien ik van nature geen vechtster ben en niet met geweld op wreedheid kan reageren, heb ik geleerd hoe ik de mensen die mij gebruiken kan domineren door mijn onderwerping mystiek en dubbelzinnig te maken.

Dat is de wereld van de slavin: zij alleen immers heeft de sleutels van de donkere en vochtige kelders waar ze in de fantasieën van haar Meester tot godin verheven wordt.

I Openbaring

Ik ben niet sentimenteel, maar ik maak er geen geheim van dat ik van mijn Meester hou. Hij is ongelooflijk intelligent, charmant en streng. Zoals elke Meester die zichzelf respecteert is ook hij soms te veeleisend, en het kan me wel eens ergeren en verdrietig maken als hij me tot aan de grenzen van mijn morele en lichamelijke weerstand brengt.

Mijn Meester heeft maar een passie en dat is zijn lust en zijn leven: het sadomasochisme. Deze filosofie, want dat is het, is in zijn ogen een ideale levenswijze, maar ik verzet me daar heftig tegen. Je kan niet, moet niet fulltime sadomasochist zijn. Het wel en wee van het dagelijks leven gaat niet goed samen met dergelijke fantasie. Je moet het weten te scheiden en beide gebieden afschermen door de zaken los van elkaar te zien. Als een Meester en een slavin samenleven moeten ze de wijsheid opbrengen om lijden en verlangen, pijn en genot af te wisselen. Het sadomasochisme laat zich slecht met het alledaagse combineren. Een adempauze is van het hoogste belang.

Mijn Meester is een ervaren man, en dat in tegenstelling tot mij, een jonge slavin van twintig jaar die pas sinds enkele maanden is ingewijd. Mijn Meester geeft blijk van zo'n grote ervaring dat het me eerlijk gezegd wel eens verkilt, alsof ik het hem onbewust kwalijk neem dat hij zonder mij al meer dan dertien jaar bezig is deze cerebrale kunst te beoefenen.

Ik ben masochiste. Hij is een pure harde sadist en zijn kennis op het gebied van wat men tegenwoordig al te gemakkelijk Sm noemt, fascineert me in de hoogste mate. Hij kan alles van mij gedaan krijgen, kan me dwingen alles werkelijkheid te laten worden wat hij verlangt of zelfs niet durft toe te geven: ik word geleid door het vertrouwen dat ik in hem heb. Blind vertrouwen als ik zelf geblinddoekt word of een leren masker voor mijn ogen krijg omdat ik bepaalde beproevingen moet ondergaan op geheime plaatsen of in aanwezigheid van derden die hij alleen kent. Het vertrouwen tussen Meester en slavin is fundamenteel. Het bepaalt en wettigt alle excessen, dat wil zeggen alle momenten van geluk.

Ik hou van hem en weet dat hij zoveel van mij houdt dat ik niet bang hoeft te zijn dat deze liefde ons op dermate gevaarlijke paden zal leiden dat er geen weg meer terug is. Dat is de ervaring waarover ik hier heb willen vertellen, uiteraard met de toestemming en de aanmoediging van mijn Meester. Hij ziet in deze biecht een nieuwe beproeving die ik moet doorstaan om de titel en de rang die hij mij toekent waardig te zijn.

De openbaring heb ik gekregen toen ik voor het eerst het appartement betrad van de man die mijn Meester en mijn grote liefde zou gaan worden. Hoewel ik anders nogal schuw ben, voelde ik geen enkele vrees toen ik de zweepjes aan de balken zag hangen, noch toen ik de foto's onder ogen kreeg die op de esenhouten commode waren uitgesteld als een uitdaging aan het kleine onschuldige maagdje dat ik nog was.

Pierre was voorkomend en hoffelijk. Een hoffelijkheid die ik bij de jongens van mijn leeftijd die om me heen draaiden nog nooit had opgemerkt. Pierre was een rustgevende man wiens succes en maatschappelijke positie me het veiligste gevoel gaven dat ik me kon wensen.

Ik was erg onder de indruk bij het zien van die geheimzinnige voorwerpen waarvan ik mijn blik niet kon losmaken hoewel het me in de meeste gevallen onduidelijk was waar ze voor dienden. Mijn verbeelding zette me plotseling in een universum dat me angst aanjoeg zonder dat ik er het fijne van wist. Die voorname accessoires van leer, staal en latex spraken een eigen taal: ze deden me op een vreemde manier aan mijn kindertijd denken doordat ze dezelfde angst opwekten, dezelfde heerlijke schrik die ik voelde als ik op weg was naar huis

waar mij misschien straf wachtte. Een mengeling van nieuwsgierigheid en wanhoop welde in mij op.

Een belangrijk wapen in de verleidingskunst is het onverwachte. Pierre had me niet zomaar zijn rituele voorwerpen laten zien. Hij wist inmiddels dat ik een hekel had aan het banale. Het ongewone trekt mijn blik, vraagt mijn aandacht en oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht op me uit.

Als je er het gevaar en het plezier niet van kent, zou je kunnen denken dat de accessoires die bij de dominantie horen van twijfelachtige smaak getuigen. Hoe kan een ogenschijnlijk zo gedistingeerde man met zo'n klassieke levensstijl zijn wereld op dergelijke wijze versieren met folterwerktuigen? De uitstalling van dit bijna chirurgisch materiaal - knijpers, speculums, ringen.- had me net zo goed doodsbang kunnen maken en me op de vlucht kunnen jagen voor die seksmaniak. Maar de uitstalling ervan stelde me juist gerust door haar verwarrende eerlijkheid.

Pierre gedroeg zich zoals hij altijd was: direct, open en vooral zonder leugens. Ik vertrouwde hem instinctief. Je zou kunnen denken dat ik alleen nieuwsgierig was, maar iets in mij dreef me ertoe deze man beter te leren kennen en mijn ziel in zijn handen te leggen. In feite had ik het gevoel veel te lang in mijn eentje in de nacht te hebben rondgelopen. Ik voelde me geweldig opgelucht omdat ik ervan overtuigd was dat ik eindelijk mijn gids had gevonden.

Op een gegeven moment zag ik mezelf in een grote muurspiegel. Tegenover mij stond een meisje van twintig jaar met donker krullend haar, een intense donkere blik en volle kinderlijke lippen. Ik bekeek mijn lichaam alsof het om een rivale ging: de gewelfde, iets te brede heupen, het smalle bovenlichaam met de ronde, zware borsten waarvan de tepels zich permanent oprichtten alsof ze de hemel aanriepen. Deze keurige studente aan de universiteit werd helemaal niet geacht zich op een dergelijke plaats te bevinden in gezelschap van een dergelijk personage.

Ondanks het leer, het staal en de latex ben ik die avond bij hem gebleven. Ik heb dat huis niet meer verlaten en ben de oplettende gezellin van mijn Meester geworden. Ik hou van avontuur en zoek het onverwachte op, maar om eerlijk te zijn hou ik er vooral van mezelf bang te maken. Het ene verklaart ongetwijfeld het andere. Het spel van ongewone situaties windt me op en verleidt me. Het echte of denkbeeldige gevaar maakt me dronken, brengt me in trance en dompelt me onder in een andere bewustzijnsstaat waarin ik het keurslijf van een te strenge opvoeding vergeet en heel mijn wezen zich vrij kan ontdubbelen. Dan ben ik mezelf zonder mezelf te zijn. Ik geloof oprecht dat dit soort schizofrenie mij in staat stelt de vrije teugel te laten aan een aantal verdrongen driften. Het dubbelspel bevrijdt van schuld.

Ik ben gereserveerd van aard en mijn vriendinnen weten dat ik ondanks mijn avontuurlijke karakter verlegen en onzeker ben. Totdat ik Pierre ontmoette, kon ik mezelf maar moeilijk voorstellen in wat naar mijn idee aanstootgevende situaties waren. In die tijd zou ik het nooit gedurfd hebben om de rol van prostituee te spelen. Ik zou het geweigerd hebben onder het voorwendsel dat die rol niet bij me paste omdat hij geen deel uitmaakte van mijn fantasiewereld. Maar mijn ervaringen met Pierre hebben mij nu geleerd dat hoewel ik nooit in staat zal zijn een echte onvervalste hoer te worden voor mijn eigen plezier, ik die rol wel overtuigend kan spelen puur voor het plezier van mijn minnaar. Ik zal nooit vergeten hoe trots hij was over mijn onderwerping en het verrukkelijke gevoel van puur genot dat het me had gegeven. Was het alleen maar uit voldoening omdat ik mijn geliefde bevredigd had? Of kwam die ongekende sensatie voort uit het feit dat ik me onvoorwaardelijk aan een maatschappelijk taboe had uitgeleverd? Een taboe dat ik overschreed met het alibi dat ik alleen mijn minnaar wilde behagen en op zijn bevel handelde. Of was het de vernedering me voor hoer uit te laten maken die me dat plezier gaf? Of de formidabele vlucht in een universum waar ik zonder Hem nooit had durven binnendringen?

Ik heb hard en krachtig leren roepen dat ik een hoer en een teef ben als een onbekende me neemt in het bijzijn van mijn Meester. Ik geef toe dat ik een slet ben en ik weet dat ik er eentje kan worden als ik wil! Het geeft me een oneindig plezier me volgens mijn wijfjesinstinct te gedragen, vooral omdat ik weet dat mijn Meester de minste aanraking, de minste vernedering in de gaten houdt die mij aangedaan wordt door de mannen aan wie hij me heeft uitgeleverd.

Een mens beleeft de gelukkigste momenten van zijn leven als hij in de gelegenheid is de taboes uit de weg te ruimen die hem bepalen. Er is niets zo verrijkend op het gebied van zelfkennis dan het bereiken van die tabeloze staat.

II De regels van het spel

Het spel der verhoudingen dat de Meester en zijn slavin spelen kent subtiele en verfijnde regels. De slavin moet haar Meester kunnen aangeven waar de grenzen liggen die niet overschreden mogen worden. Absolute autoriteit is een moeilijk evenwichtsspelletje waarbij de geringste misstap de harmonie verstoort en daarmee ook de wederzijdse achting doorbreekt. Elk mens heeft zijn grenzen, dus ook de slavin. Geen enkele Meester mag de morele of fysieke limiet overschrijden die zijn slavin vastgesteld heeft. Elke afwijking van die regel kan dodelijk zijn.

En dat maakt de Meesterrol bijzonder moeilijk, omdat de Meester zich moet aanpassen aan de persoonlijkheid van elke slaaf, aan diens weerstand en vermogen tot gehoorzaamheid. Noch de een noch de ander mag ooit teleurstellen. De slavin moet de Meester de privileges toestaan die bij zijn functie horen: zij bezorgt hem het dronken makend geluk te kunnen domineren, autoriteit uit te kunnen oefenen over een ontvankelijk, onderdanig wezen, dat echter op gezette tijden toch ook blij moet weten te geven van enige onafhankelijkheid. Een slavin moet weloverwogen ongehoorzaam kunnen zijn omdat de bestraffing die zal volgen een bron van genot is voor zowel de een als de ander. Ongehoorzaam kunnen zijn is een kunst waarvoor je perfect op de hoogte moet zijn van de wensen van de Meester. En dan heb ik het niet over liefde, want dat is het woord dat je niet uitspreekt tijdens het steekspel.

Het hele spel draait om die uitzonderlijke krachtmeting. Nu eens onderdanig, dan weer ongehoorzaam of verdraagzaam te zijn, is een verfijnde afwisseling die ik niet zou willen missen. De spanning moet blijven stijgen. De rol van de slavin is dat zij zich altijd volledig geeft, wie er ook aangewezen is voor de dressuur en wat ook zijn praktijken zijn. Het weerstand bieden aan vernedering, dwang en pijn vermenigvuldigt de intensiteit en het cerebrale aspect van de strijd. Dan pas bloeit mijn lichaam open en kan ik mij volledig geven. Het is genot dat nog aangescherpt wordt door de vaak onverwachte rituelen, het is de extase die voorkomt uit een voortdurende staat van zelfverloochening, van onderworpen te zijn aan de ander, van lijden ook. Het is juist dat onbekende deel dat me fascineert, dat de slavin fascineert, want in sadomasochistische betrekkingen wordt de vindingrijkheid van de Meester zwaar op de proef gesteld en moet zich steeds vernieuwen. Het is heel opwindend om nooit te weten wat er zal gaan gebeuren tijdens een bijeenkomst, nooit de verrassingen te kunnen raden die de Meester in petto heeft. Het komt wel eens voor dat een uitgeleende slavin een betere voorstelling geeft met een andere Meester dan met haar eigen partner. Zoals het ene huidcontact een schokje kan geven en het andere je onverschillig laat, zo ook zijn er geprivilegieerde Meesters die met hun slavinnen communiceren, terwijl anderen hardnekkig afstandelijk, onwerkelijk en artificieel blijven.

Het is mijn grote geluk dat ik een Meester heb gevonden die precies bij me past en juist dat van me verwacht dat ik hem kan geven, terwijl hij mij alles geeft waar ik recht op heb.

Terwijl de rol van de Meester een buitengewone creativiteit vereist om de verschillende opdrachten voortdurend af te wisselen, moet de slavin blij geven van een grote fysieke weerstand. De zware druk die mijn Meester op me uitoefent maakt dat ik soms twijfel aan mezelf en me afvraag of ik wel tegen zijn eisen opgewassen ben. Of ik een nieuw niveau van perfectie zal bereiken dat onze gevaarlijke verhouding kan sublimeren.

Het is uitermate belangrijk voor mij dat ik me ongeremd kan geven zonder er iets anders voor terug te verwachten dan de rang en de titel van uitverkoren slavin waardig te zijn, teneinde niets te hoeven betreuren, geen enkel verwijt uit te lokken, en het beste van mezelf te laten zien. Of gewoon uit trots of hoogmoed. De slaaf is per definitie erg gevoelig voor de manier waarop hij wordt behandeld, zelfs al is vernedering onlosmakelijk verbonden met het

plezier dat hij heeft. Ik ben uitermate gevoelig voor de mening die mijn Meester over mij heeft. Uit vrees hem teleur te stellen door een weigering accepteer ik wel eens bepaalde beproevingen die me eigenlijk tegenstaan maar waardoor ik blij geef van mijn horigheid. Alles blindelings van hem accepteren, dat geluk te kunnen geven aan de man van wie ik hou is mijn grootste zorg. Het is heel wat opwindender dan de verwezenlijking van mijn eigen masochistische dromen. Mijn afhankelijke situatie komt voort uit mijn liefde voor hem: mijn Meester weet dat en heeft soms de neiging er misbruik van te maken door me elke vernedering en beproeving te laten ondergaan.

Wanneer hij me weer eens tot de uiterste grenzen van pijn en uitputting heeft gebracht tijdens een zeer zware bijeenkomst en ik geestelijk bijna gebroken ben, hoef ik hem maar aan te kijken om me bewust te worden van zijn plezier en dat geeft me nieuwe kracht.

Want een ding is duidelijk in dit marginale en betoverende universum, iets dat niet-ingewijden niet weten: de Meester is nooit degene die je denkt. De Meester is totaal afhankelijk van zijn slaaf, de Meester bestaat slechts in relatie tot zijn slaaf, alleen daarin vindt hij zijn plaats en zijn rechtvaardiging. Hij is in werkelijkheid de slaaf van de slaaf, afhankelijk van diens bereidwilligheid om mishandelingen te ondergaan die hem opwinden. Als je deze paradoxale werkelijkheid hebt begrepen is het niet beschamend meer om slaaf te zijn. Integendeel, want door het subtiele spel van de krachtsverhoudingen kan de slaaf de werkelijke macht in de sadomasochistische verhouding uitoefenen.

III De premiere

Pierre had me alleen maar verteld dat we naar Bordeaux gingen, om een ouder stel te bezoeken. Mijn eerste inwijdingservaring in het sadomasochisme zou zich gaan afspelen in een gewelfde kelder die speciaal voordat doel was ingericht.

Tot dat moment had ik me aangetrokken gevoeld door het masochisme zonder te weten waarheen het me samen met Pierre zou leiden. Voor ik hem ontmoette had ik alleen een aantal zeer conventionele relaties met anderen gehad. Ik was dus een volslagen groentje op dit gebied en mijn angst was net zo groot als mijn nieuwsgierigheid.

Na een reis waar geen einde aan leek te komen kwamen we in de stad aan. Kruispunten en stoplichten volgden elkaar op totdat de auto een smal straatje indook, een gevaarlijk steegje waarin ik me nooit alleen zou hebben gewaagd. Ik was zo bang dat ik begon te beven als een riet. Mijn hart klopte snel en mijn adem stakte. Pierre stopte de auto voor een sober portaal waar een man van indrukwekkende gestalte op ons stond te wachten. Ik had nog maar nauwelijks mijn angst weggeslikt of ik bevond me al geblinddoekt tegenover de kolos. Mijn Meester bond mijn handen op mijn rug vast. Een krachtige, ruwe hand knelde om mijn tengere arm en leidde me naar een kamertje waarvan ik de indruk had dat het een klein en aardedonker soort tussenkamertje was. Daar zat ik misschien wel een half uur of meer te wachten in een staat van extreme opwinding en doodsangst. Plotseling werd ik een aanwezigheid gewaar die me uit mijn verdoving rukte. Ik werd naar een trap geduwd die naar beneden leek te draaien. Er steeg een geur op van vochtige aarde. Onder aan de trap bevond zich een kelder waarin dezelfde muffe lucht hing als in alle kelders. Het was echt een kelder zoals elke slaaf zich zou wensen.

Een stem beval me dat ik me moest aanbieden hetgeen ik onmiddellijk deed. Mijn handen werden losgemaakt. Daarna spreidde ik mijn benen en kromde mijn rug zoals mijn Meester me had geleerd, opdat ik zo onbeschaamd mogelijk mijn intiemste delen zou kunnen tonen die nog niemand op deze manier gezien had. Om alle toeschouwers te laten zien hoe bereidwillig ik was, draaide ik me langzaam om. Ik was nog steeds geblinddoekt en werd ineens weer door angst overmand. Stemmen vulden de ruimte zonder dat ik kon zeggen om hoeveel mensen het ging. Vijf of zes, misschien meer.

Plotseling wrong er zich met geweld een vinger tussen mijn billen. Ik was verrast door de pijn en reageerde brutaal met een ontsnappingspoging aan die vinger die in mij wilde dringen. De man die me zo zonder voorspel verkrachtte liet een paar harde bedreigingen horen, maar weer gehoorzaamde ik niet totdat ik me uiteindelijk van hem wist te bevrijden met enkele ongecontroleerde bewegingen.

Er volgde een lange stilte die alleen maar werd onderbroken door gefluister dat ik vergeefs probeerde te verstaan. Zonder dat ik me kon verdedigen werd ik opgetild en werden mijn handen en voeten met geweld aan een kruis gebonden. Toen ik in die houding stond die het gemakkelijker maakte om mijn lichaam te onderzoeken, voelde ik de vinger opnieuw in mijn anus stoten hetgeen me een kreet van afgrijzen en pijn ontlokte, een kreet waarvoor ik me nu nog schaam. Ik spartelde uit alle macht tegen. De vinger trok zich net zo ruw terug als hij was binnengekomen en gleed daarna over mijn lippen die hij uiteenduwde en opende opdat mijn mond doordrongen zou worden van de bittere smaak van mijn eigen holte. Ik kon een walging die voornamelijk voortkwam uit een gevoel van vernedering niet onderdrukken. Mijn weerzin was zo groot dat ik op het punt stond alles op te geven en te vluchten. Maar terwijl ik daar zo in die ontterende houding was achtergelaten werd ik me bewust van mijn gebrek aan discipline. Er waren maar nauwelijks vijf minuten verstreken sinds mijn aankomst in de kelder. Ik had het recht niet me zo aan mijn angst over te geven, zelfs niet als het hele ritueel

onverdraaglijk leek in de ogen van het arme onervaren slavinnetje dat ik toen nog was. Het vooruitzicht dat mijn Meester gegriefd en ontevreden zou zijn, deed me besluiten dat ik me moest onderwerpen en dus probeerde ik mezelf zo goed als ik kon te kalmeren door geen enkele beweging meer te maken.

Na een lang moment dat mijn zenuwen op scherp zette - maar ik liet er deze keer niets van merken en hield me doodstil - haalde men de blinddoek weg.

Toen zag ik een jong onderdanig meisje dat nauwelijks ouder was dan ik. Iemand noemde haar 'nummer 7'. Ik heb nooit geweten waarom. Ze leek de uitputting nabij en toen ik haar beter bekeek zag ik dat ze een volmaakt gevormd lichaam had en het delicate gezicht van een braaf klein meisje.

Een man wiens gezicht ik niet kon zien sprak haar aan met 'neukzak'. Later hoorde ik dat ze alleen maar diende als vergaarbak voor het zaad van de Meesters dat ze via alle natuurlijke openingen moest ontvangen zonder ooit te protesteren of blijk te geven van enige emotie. Het was een vrouw die tot voorwerp was gereduceerd, een stom en dienstbaar ding.

Toch viel me iets op dat de andere deelnemers verwaarloosbaar achtten: Nummer 7 stond op het punt in huilen uit te barsten en haar frisse lippen trilden van emotie.

Op dat moment streelde een van de mannen met zijn hand over haar gebogen nek en fluisterde in haar oor dat ze zich naar believen mocht bedienen van het mooie jonge maagdje dat ik nog was.

Ik had toen nog geen enkele homoseksuele ervaring en voelde een zekere weerzin bij het idee lichamelijk contact met een vrouw te hebben, ook al was ze jong en leuk om te zien. Merkwaardig genoeg begon ze te huilen, alsof de hand van de Meester de snikken op gang had gebracht die nu door haar tengere lichaam schokten, ondergeschikt aan de grillen van een man. Ze was meelijwekkend en door het lijden dat ik in haar ogen las, zakte mijn angst: ook ik begon te snikken en samen stortten we bittere tranen, een even onbeschaamd als ontoelaatbaar schouwspel voor de veeleisende Meesters.

Nummer 7 leek te bedaren en hervond snel een waardiger houding door haar emoties voor de rest van de avond te verbergen. Ze ging weg aan de arm van een man en ik bleef weer alleen en schuldig achter, met het vreselijke gevoel een onvergeeflijke fout te hebben gemaakt waardoor ik misschien voor altijd de waardering en de liefde van mijn Meester zou verliezen.

Mijn boetedoening in de vochtige kelder duurde meer dan drie uur en maakte mijn ontredde en mijn angst alleen maar groter. Tijdens die drie uren van beproeving en verschrikking voorzag ik mijn ontoring, misschien wel mijn dood. Ik raakte buiten mezelf. En toen kwam er een man naar me toe die zachtjes tegen me sprak. Zijn gefluister werkte kalmerend. Meester Georges was geduldig en benieuwd naar mijn ervaringen en beweegredenen. Toen hij hoorde dat ik daar mijn inwijding kreeg, was hij zo vriendelijk begrip te tonen voor mijn houding en beloofde me dat ik er niet voor gestraft zou worden.

Vervolgens mocht ik wat uitrusten op een soort lage canap, waar ik mijn zelfvertrouwen ten slotte terugvond. Toen hij me na een tijdje weer kwam halen was la mijn twijfel en angst verdwenen.

Dit begin van de inwijding had zijn weerslag op Pierres humeur, bekommerd als hij altijd was de hoogste graad van perfectie te bereiken op het gebied van de onderwerping, en het uiterste van slaafse gehoorzaamheid te verlangen bij elke gelegenheid. Ik wist dat hij bekend stond om zijn onverbiddelijke strengheid en dat hij om die reden veel gevraagd werd door

andere goede en ervaren Meesters die zich immers graag omringen met geharde strijdmakkers.

IV Het standje

Ik had me verre van volmaakt gedragen. Ik had me laten gaan in een moment van zwakheid en hij zou het me waarschijnlijk niet vergeven. En nu stond me een nog veel zwaardere beproeving te wachten: zijn verwijten en de vernederingen die hij zou bedenken om me te straffen. Pierre noemde me een domme en schandelijk verwaande slet zonder eergevoel. Ik had mijn woord niet gehouden. Hij schold me uit en dat maakte me ziek. Zijn woede was even misplaatst als mijn weigering mijn liefde voor hem onwaardig was.

Mijn Meester had moeten weten dat de eerste keer altijd moeilijk te verdragen is en dat je tijdens het aanleren van de sadomasochistische verhoudingen je eigen integriteit op het spel zet.

Ik denk dat de tussenkomst van Meester Georges ons van de ondergang heeft gered. Wat had ik moeten doen als hij niet bij me was komen staan en een arm om me heen had geslagen om me gerust te stellen? Misschien zou ik beschaamd en vernederd zijn vertrokken. Misschien zouden mijn ervaringen tot dat incident beperkt zijn gebleven.

Toen hij me had meegenomen tot achter in de kelder waar de duisternis het diepst was, draaide hij mijn lichaam om tegen de vochtige muur. Ik voelde hoe het zout op de muur oploste onder mijn schrapende handen. Om alles weer goed te maken wilde ik wel ter plekke vastgebonden worden zoals ik hier nu stond met mijn blote buik tegen de plakkende muur, om mijn rug en mijn billen te kunnen aanbieden aan de mannen die ik onvoorwaardelijk de vrije beschikking over mezelf zou geven. Wilde ik dat mijn handen in de muur verankerd zouden worden om niet meer te kunnen bewegen en alles te moeten verdragen, om te bewijzen dat ik ooit de perfecte slavin zou kunnen worden waar alle Meesters jaloers op zouden zijn: het trotse bezit van de enige man die ik aanbad.

Meester Georges begon me te strelen. Hij gaf me daardoor een kans om mijn fout goed te maken. Hij nam een 'kat met negen staarten' en geselde mijn lichaam ermee zodat het langzaam opwarmde door de afwisseling van zachte strelingen en harde, wrede zweepslagen. Hoe harder hij sloeg, hoe meer ik me aanbood. Eerst bespeurde ik alleen maar een fel kneepje toen mijn borsten plotseling ruw gegrepen werden door knijpers, maar daarna voelde ik hoe de tepels bijna verpletterd werden door een metalen klem die er met zijn volle gewicht aan kwam te hangen. Elke beweging die ik maakte verhevigde het schommelen van het gewicht en veroorzaakte een scheurende pijn.

Ik herinner me nog goed hoe ik op handen en voeten in het midden van de kelder werd gezet. De Meester wiens slavin ik die verdere avond was, zette andere knijpers op mijn schaamlippen, net onder de clitoris. Heel mijn lichaam kronkelde obsceen, geklemd in een dubbele pijn. Ik wist niet of ik moest toegeven aan mijn verlangen een einde aan mijn lijden te maken, of dat ik het juist moest versterken door te bewegen om zo mijn Meester te behagen en zijn vergiffenis te verdienen. Ik keek trots naar het draaien van de gewichten die aan de knijpers van mijn tepels hingen, van rechts naar links, van links naar rechts. De pijn was niet te harden, maar ik werd toeschouwer van die pijn. Ik leed, maar beheerste het lijden: het genot dat heimelijk in mijn binnenste was ontstaan ging verder dan de pijn, stigmatiseerde hem.

En zo ervoer ik voor de eerste keer het cerebrale genot dat een vrouw kan hebben die zich onderwerpt aan een man die haar doet lijden. Iets onduidelijks had de controle over mijn hersenen overgenomen en commandeerde mijn lichaam te genieten van de pijnscheuten die

door mijn slaafse gehoorzaamheid verheerlijkt werden. Het was een reusachtige openbaring voor mij dat ik me vrij kon maken en als voorwerp zonder waarde, zonder belang, kon genieten van die pijn die me opgelegd werd door mijn Meester van die avond. Want door mijn eerste beproeving te weigeren was ik zo'n voorwerp geworden.

Om zijn tevredenheid te tonen wees Meester Georges me het andreaskruis aan waarop ik in uiterste spreidstand werd vastgebonden. Toen kwam Pierre naar me toe alsof ik zijn aandacht weer waardig was en ik meende in zijn blik de liefde te zien die hij soms wat onhandig laat blijken maar die me zo gerust kan stellen en die de reden is waarom ik leef. Ze namen beiden een lange zweep en begonnen me zo hard en in zo'n tempo te slaan dat ik mijn ogen wijd opensperde. Om mijn kreten te smoren beet ik hard op mijn lip tot ik de smaak van mijn eigen bloed proefde.

Ik gaf me aan deze kastijding over met een bijna mystieke vreugde, met het geloof van een heilige. Omdat mijn oververhitte geest door de opeenvolging van angst, pijn en plezier in de war was geraakt, kon ik geen onderscheid meer maken tussen het een of het ander. Beelden van offergaven flitsten aan mijn ogen voorbij: ik wilde het offerlam op het altaar zijn. Ik betrapte me erop dat ik 'dank u' fluisterde bij elke nieuwe slag en het deed er niet toe of mijn vlees scheurde, of mijn bloed vloeide, of mijn benen het plotseling begaven zodat het gewicht van mijn gemartelde lichaam ruw aan mijn schouders en mijn broze polsen kwam te hangen.

Ik had de achting van mijn Meester teruggekregen. Ik was een slavin geworden die haar titel en haar Meester waardig was. En voor een slavin bestaat er geen groter geluk dan zich gewaardeerd te voelen. Het lijkt een beetje op liefde, maar dan verrijkt met een duizelingwekkend gevoel..

In de verlaten kelder die door de vochtige dampen steeds meer op een grafkelder begon te lijken, kwam er een man op me af. Hij bekeek me zwijgend en ik zag dat hij twee lange, dunne naalden in zijn hand had. Ik kan me zijn gezicht niet herinneren, ik kan me trouwens maar zelden het gezicht voor ogen halen van de man wiens slavin ik ben geweest. Ik heb alleen maar vluchtige indrukken overgehouden van de mannen aan wie Pierre me heeft aangeboden en zou waarschijnlijk niet eens een van mijn meesters-van-een-nacht herkennen als ik hem op straat zou tegenkomen. Het is alsof mijn geest zich direct na afloop van het ritueel van alle vreemden wil bevrijden om maar een beeld over te houden van die bijzondere en subversieve gelukservaring: het beeld van mijn Meester en ik, twee mensen verenigd in een passie, in een extreme, onge%ovenaarde medeplichtigheid.

Het zicht van de naalden maakte de angst weer in me wakker, maar ik sprak mezelf moed in door me voor te houden dat mijn nieuwe status van slavin de strengste beproevingen rechtvaardigde. Ik besloot dat ik geen recht meer had bang te zijn en vanaf dat moment kwam er een soort rust over me waardoor ik een zekere onverschilligheid kon uitstralen die zowel mijn Meester als de man die me kwam martelen genoeg deed.

De man met de naalden pakte een van mijn borsten die hij begon te kneden en te strelen. Daarna kneep hij erin om de tepel hard te maken. Toen die voldoende geprikkeld was, zette hij er zijn eerste naald in en bijna meteen plantte hij de tweede naald in de tepel van de niet gestreelde borst, die dan ook heel anders reageerde. Het was het bewijs dat opwinding de pijn verzacht en omzet in een diffuse gewaarwording. Nu ik die bevinding opschrijf kom ik tot de conclusie dat, net als een borst die naar behoren wordt gestreeld, ook een slavin alles kan accepteren, alles kan verdragen, als ze gesteund wordt door de liefde, waardering en passie van haar Meester. Er werden andere naalden rond mijn tepels geplant en een paar bloeddruppeltjes maakten het metaal dof, dat tot dan toe had geglinsterd in het lamplicht. Tegelijkertijd doorprikte de beul zo'n beetje overal het vel van mijn buik, vermoedelijk om het pijngebied te vergroten. Het wekte een soort weerzin in me op: ik werd misselijk van het gevoel van die metalen staafjes die de weerstand van mijn opperhuid doorbraken, in mijn vlees doken en in mijn spierweefsel woelden om een eindje verder weer op te duiken met

een druppeltje bloed eraan. Maar ik dwong mezelf ertoe die regelrechte horrorbeelden te verjagen en alleen maar aan Pierre te denken die als kenner mijn marteling bijwoonde. Bij elke naald die mijn huid doorprikte schreeuwde ik in stilte: 'Meester, ik hou van u met heel mijn hart. Het is door mijn liefde dat ik deze vreselijke pijnen kan verdragen. Dank u Meester dat u het goed vindt dat ik zo van u hou. Uw liefde is mijn kracht en laat me iets overwinnen dat ik tot deze avond voor onmogelijk had gehouden...'

Omdat ik veel te druk bezig was met het peilen van mijn grenzen en ik er nog steeds aan twijfelde of ik mezelf zou kunnen overtreffen, had ik zonder het te beseffen de hoogste graad van opwinding bereikt. Het leek of zich in mijn buik alle genot samentrok dat ik echter nog niet kon bevrijden. Het plezier borrelde onder mijn huid alsof heel mijn lichaam vloeibaar was geworden en op het punt stond uit te stromen. Mijn ingewanden stonden in vuur en vlam en ik had het gevoel langzaam op te branden. Dat laatste werd ongetwijfeld niet alleen door genot veroorzaakt, maar vooral door de werkelijkheid zelf.

Meester Patrick stond over me gebogen en hield een kaars in zijn hand. Langzaam kantelde hij het vergulde blakertje en gloeiende druppels was vielen op mijn huid en vormden dikke witte blazen. De gedachte levend verbrand te worden verhoogde mijn opwinding nog meer. Mijn marteling werd verrukkelijk. Ik verloor elk begrip van tijd en pijn en wachtte bijna buiten bewustzijn het vervolg af.

De zweepslagen van de drie mannen striemden me plotseling met een angstaanjagend geweld. Ik meende te begrijpen dat die ongelooflijk wrede slagen bedoeld waren om de wasstolsels die mijn buik en mijn borsten bedekten eraf te laten springen. Ik kon me niet meer inhouden, mijn lendenen kromden zich en duwden mijn dijnen en buik naar voren als in een laatste stuiptrekking op de elektrische stoel, in een zo hevig orgasme dat ik het andreaskruis waarop ik vastgebonden was uit de grond dacht te rukken. Ik had beschaamd en trots genoten van de behandeling die enkel en alleen was opgelegd door de wil van mijn Meester.

Ik weet niet wat er daarna gebeurde. Ik meen me te herinneren dat er een aantal personen om mij heen dromden die hun zaad over mij uitstortten. Ik herinner me de blik van een jonge slaaf en de roos die hij me aanbood omdat hij diep onder de indruk was van mijn inwijding. Hij gaf me die bloem - die ik nog steeds heb als herinnering aan die eerste nacht - terwijl hij fluisterde: 'ik geef je deze roos omdat rozen niet alleen maar zijn gemaakt om pijn te doen.'

Pas veel later zou ik me van de extreme wreedheid van rozen kunnen overtuigen.

V De proef

Pierre is een uitstekend organisator. Sinds ik zijn leven deel plannen we jaarlijks weekenden die meestal zeer bewogen zijn. Als we dan zondagsavonds thuiskomen ben ik meestal de uitputting nabij. Maar Pierre is niet minder vermoeid dan ik want de rol van de Meester is slopend: terwijl de slaaf slechts ondergaat, moet de Meester alles beslissen, organiseren, voorbereiden, uitvoeren, en daarbij de fysieke en psychische staat van de slaaf die hij voor zijn beproevingen en vernederingen heeft uitverkoren, scherp in de gaten houden.

Zo brachten we een weekend door in een stad in Noord-Frankrijk bij een zeer ervaren dominant stel uit Pierres kennissenkring. Ze zijn alle twee een jaar of vijftig en we mogen hen graag vanwege hun raffinement, hun levenskunst en hun ervaring in een zeer extreme vorm van sadomasochisme.

Pierre beweert dat hun sensibeleit zo groot is dat ze zich gemakkelijk aanpassen aan elke slaaf die hen wordt aangeboden, hetgeen jammer genoeg niet van elke meester gezegd kan worden. Maar al te vaak bedient een slechte meester zichzelf van de slaaf die aan hem uitgeleend is om zijn eigen vulgaire seksuele verlangens te bevredigen. De verfijning op dit gebied bestaat er nu juist in om de psychologie van de tot object gereduceerde mens te gebruiken en diens werkelijke fantasieën te ontdekken. Mijn wens is het aanzien van mijn Meester te verheerlijken die mij mijn werkelijke natuur heeft geopenbaard en mijn duidelijke voorbestemming tot onderwerping. Anderen hebben als droombeeld taboes te overschrijden, hetgeen ze nooit zouden aandurven zonder het alibi van slaaf te zijn: zoals bijvoorbeeld die vrouw met neiging tot coprofagie die pas tot de praktijk overging in de geheime wereld van leer, staal en latex. Die beeldschone vrouw die ik op een verlaten parking in de buurt van Lyon uitgeleverd heb zien worden aan een groep Afrikanen, is in het dagelijks leven een elegante computerdeskundige; dankzij haar meester die haar toelaat haar geheimste wensen te beleven, wordt ze enkele uren per week gereduceerd tot vergaarbak. Want als ik iets met zekerheid kan zeggen ondanks mijn geringe ervaring is het wel dit: je draagt een slavine nooit iets op wat ze niet wil doen. In de wereld van het sadomasochisme kiest de slavine in samenwerking met haar meester de beproevingen en bepaalt mede de rituelen waaraan ze zich voor ieders genoegen wenst over te geven. De andere gevallen die je soms in de sensatiepers tegenkomt hebben niets te maken met de echte Sm, maar zijn ronduit misdadig.

De ruimte die onze vrienden uit het Noorden hadden ingericht, zag er aangenaam en geraffineerd uit. Het hele huis was van onder tot boven ingericht met het oog op de bezigheden die ons interesseren.

Pierre had me op de belangrijke gebeurtenissen van dat weekend voorbereid. Ik keek er vreselijk naar uit om me tegenover een doorgewinterd stel meesters te bevinden die zich al langer met de rites van het sadomasochisme bezighielden dan ik geleefd had. Weer was mijn voornaamste vrees dat mijn wilskracht niet opgewassen zou zijn tegen de beproevingen waarop men mij zou beoordelen en met mij ook mijn Meester. In elk geval moest ik het beste van mezelf geven en zelfs in de ergst denkbare situatie waardering kunnen opbrengen voor het feit dat mij de unieke kans werd geboden om een dergelijke stage te volgen bij meesters die in heel Europa vermaard waren. En dat zonder van tevoren te zijn voorgesteld en zonder dat ze vooraf mijn werkelijke vaardigheden hadden kunnen testen. Terwijl ik dat magische universum binnentrad, hield ik mezelf steeds weer voor dat ik niet het recht had iemand teleur te stellen, of het nu om Pierre dan wel om zijn vrienden ging, die me de eer hadden bewezen mij op te nemen in de gelederen van de 'geprivilegieerden'.

Maite en Julien waren ons van het vliegveld komen afhalen. Ik durfde hen niet aan te kijken en sloeg mijn ogen neer als teken van onderdanigheid zoals Pierre me had aangeraden. We stapten in hun auto en gedurende de hele rit sprak ik geen woord maar streefde ik Pierre liefdevol en met respect. Hij was mijn enige baken, mijn houvast. Ik had de indruk dat ik samen met hem alles aankon, dat ik de sterkste zou kunnen zijn. Alleen al het gevoel van zijn hand in de mijne maakte me gelukkig en stelde me gerust. Wat vond ik het zalig om aan de arm van mijn aanbeden Meester een paar uitpuittende uren slavernij tegemoet te gaan!

Na een stop bij het hotel waar we onze bagage deponeerden, kwamen we eindelijk bij het huis aan dat ik meteen 'Huize Sm' doopte.

Ik was erg ontroerd en mijn hart klopte ongeduldig om zo snel mogelijk dat huis te betreden waarvan ik me een voorstelling had kunnen maken voor wat de architectuur en de inrichting betrof dankzij Pierres beschrijvingen. Ik was benieuwd of mijn verbeelding met de waarheid overeen zou komen.

Toen de deur zich achter mij sloot, overviel me een grote teleurstelling. Ik was stomverbaasd in geen van de kamers waar ik doorheen werd geleid ook maar een spoor van specifiek materiaal of accessoires aan te treffen zodat er in de verste verte geen sm-sfeer te bespeuren was.

Ik was teleurgesteld en wist niet meer wat ik moest geloven: kon het zijn dat Pierre zijn nauwkeurige en uitgebreide beschrijving van deze magische plek volledig uit zijn duim had gezogen?

De eerste avond zou ongeveer drie uur duren. Het was mijn eerste officiële optreden als 'Laika': dat zou mijn naam worden bij al onze sadomasochistische activiteiten.

Een geliefd gebruik onder ingewijden is dat de Meester zijn slavin voorstelt op een manier dat de gasten kennis kunnen nemen van haar werkelijke grenzen, zodat ze haar optimaal zullen kunnen gebruiken. Op verzoek van Pierre lichtte ik dus mijn jurk op, spreidde mijn benen en bukte voorover. Ik doe dat graag. Het accentueert de welving van mijn lendenen en laat de ronding van mijn appelronde billen zo voordelig mogelijk uitkomen.

Deze houding verplicht de naakte slavin haar lichaam met al zijn gebreken aan te bieden en zo zichzelf beter te leren kennen, beter te accepteren, nader tot zichzelf te komen. Door die blootstelling wordt het ontklede en ontlede lichaam als het ware aan onvoorwaardelijke spot en vernedering overgeleverd. Een wezen dat zo wordt tentoongesteld leert de macht van zijn lichaam kennen. De slaaf ontleent zijn kracht aan de aantrekking die hij op zijn Meester uitoefent.

Meteen voelde mijn huid koude handen die over mijn lendenen en tussen mijn billen gleden. Die onbekende handen, die ik vreesde maar waarnaar ik toch zo had uitgekeken betastten me, streelden me vriendelijk alsof ze tegelijkertijd al mijn vormen en mijn gedachten wilden leren kennen. Ik opende mijn dijen nog wat meer opdat de keurende handen alles zouden kunnen onderzoeken wat ze wilden. Toen de Meester die me op de proef stelde helemaal overtuigd was van mijn absolute gewilligheid, begon het verzamelde gezelschap met andere spelletjes.

Een zwarte rijzweep striemde me plotseling met zo'n geweld dat ik een waar geloei uitstootte. Het is bekend dat het afwisselen van zachtheid en geweld bijdraagt tot de dressuur van een aarzelende slavin, maar ik, arm debutantje met alleen maar het geluk van mijn Meester voor ogen, ik wist niets van dat alles en dacht dat ik gestraft werd voor een fout die ik onbewust had gemaakt. Was mijn houding misschien niet bevallen? Was mijn blik misschien ongewild brutaal geweest? Had mijn mond zonder het te willen de indruk gewekt dat ik iets op de behandeling tegen had? Had ik het recht om medelijden te vragen? Kon ik

geen excuus aanbieden aan mijn Meester en de gasten? De harde karwats zette mijn lendenen en mijn rug in vuur en vlam. De slagen scheurden mijn vel en bezorgden me een stekend gevoel van verbranding. Ik was het gebruik van de zweep de laatste maand ontwend geraakt, hoewel Pierre het me wel een paar keer in het vooruitzicht had gesteld alsof het om een beloning ging. En zo begon ik de zweepslagen die ik kreeg op te vatten als een bewijs van tevredenheid: of het nu om die van de meester of van de slavin ging. Geleidelijk aan leek de pijn te verzachten om plaats te maken voor een onduidelijk gevoel van plezier dat ik moeilijk uit kan leggen: het lijkt misschien het meest op het gevoel dat je hebt als je een splinter uit je vinger trekt en weet dat er na die ondraaglijke pijn een moment van opluchting zal volgen. Naarmate de slagen lichter en duidelijker gericht werden, begreep ik dat ik ging klaarkomen. Toen de zweep me precies tussen mijn dijen raakte op de zwelling van mijn venusheuvel, liet ik me volledig gaan in een grote en zalige schaamte. Ik begon te zuchten terwijl ik een beetje door mijn knieën zakte om mijn dijen opeen te klemmen en ik beleefde een orgasme dat mijn Meester en zijn gastheren eveneens in verrukking bracht.

Maar wat was er nu eigenlijk gebeurd? Genoten mijn lichaam en mijn huid nu werkelijk zoveel van pijn? Of was het eerder zo dat ik die pijn onbewust omzette in een orgasme om zo de zaken prettig te regelen? Ik was in feite nog slechts een onderworpen lichaam en wil, overgeleverd aan de beminde Meester.

Toen het flitsend genotsgevoel was weggebd, voelde ik dat de pijn me weer in zijn greep kreeg en met een zeldzame onnadenkendheid durfde ik om hun medelijden te smeken. De meesters keken elkaar teleurgesteld en verbluft aan. Na een kort overleg waarbij er minachtend werd gefluisterd, besloten de meesters dat die ongehoorde zwakheid me duur zou komen te staan. Ik had de betovering verbroken en hen, eminent flagellantisch als ze waren, gestoord in hun extase. Ik werd dus naar de eerste etage gebracht, waar allen me zonder enige consideratie zouden gebruiken.

Meesteres maite leidde me erheen. Ik werd met mijn gezicht voor een muur gezet met een gat in het midden zodat mijn hoofd er aan de ene, en mijn heupen er aan de andere kant uit staken. Ik zou gedwongen worden tegelijkertijd mijn achterste en mijn mond aan te bieden.

Maite installeerde me. Ik stond in positie, mijn benen braaf gespreid, mijn achterste overdreven aangeboden, de mond al open, klaar om bezocht te worden naar goeddunken van mijn meesters. Toen ze me zo onderdanig zagen bedaarde hun woede. Pierre kwam naar me toe en praatte lief tegen me: 'Ik ben trots op je, je gedraagt je zoals ik had gehoopt. Nu moet je doorgaan.;

Zijn woorden troffen me diep. Ik kon mijn oren niet geloven: hij die altijd zo'n streng oordeel over me had!

Ik was de gelukkigste slavin ter wereld, ik stelde mijn Meester niet teleur; de man van wie ik hou was trots op mij. Ik had zin om te antwoorden: 'Maar dat stelt allemaal niets voor, aanbeden Meester, bevel en ik zal gehoorzamen, ik wil u verbaast laten staan opdat u me boven alle andere slavinnen plaatst die er ooit zijn geweest. Ik kan alles ondergaan, alleen maar door te weten dat ik uw vertrouwen en uw aandacht heb gekregen.. wees gelukkig, aanbeden Meester, en als mijn degeneratie nodig is voor uw geluk, dan ben ik bereid die te accepteren omdat ik weet dat ik in uw waardering en uw hart groei als ik me verlaag voor een ander.'

Wat gaf het daarna nog dat meester Julien zich van mijn mond bediende alsof ik een hoer was? Dat hij me ruw behandelde en me drenkte in zijn plezier? Ik was de trotse slavin van Pierre, mijn vereerde Meester.

Pierre kon niet meer wachten om op zijn beurt bevredigd te worden en nam de plaats in van meester Julien. Hij kwam in mijn mond en mijn tong diende hem als altaar. Ik volbracht die

fellatie met een mystieke ingetogenheid. Ondertussen gebruikte meester Julien ongegeneerd mijn vagina. Maar opgewonden door mijn fellatie met Pierre, besloot hij plotseling mijn anus te gebruiken die eveneens aan zijn genade was overgeleverd. Hij drong onverhoeds bij me binnen om me pijn te doen en ik kon de moed opbrengen om niet te kreunen onder de ogen van mijn Meester die me aandachtig gadesloeg. Op het ritme van de stoten die me steeds weer naar voren duwden, kneedde ik met mijn twee handen de roede van de man van wie ik hield en om wie alles was begonnen.

Ik dacht dat de beproeving ten einde was, maar een derde penis, die nog harder was dan de vorige dwong mijn schaamlippen uiteen. Ik begreep er niets meer van. De plotselinge stilte ergerde me, want ik kon niets zien van wat er om mij heen gebeurde. Ik was gevangen, ik was blind, iemand drong in mij binnen maar het was noch Pierre, noch meester Julien. En meesteres Maite was een vrouw.

Als ik nu aan die scene terugdenk, moet ik lachen om mijn mateloze naïviteit. Ik zag mezelf toen als een argeloos libertijntje. Ik kende alle fijne kneepjes van het sadomasochisme nog niet, wist niet hoe pervers mannen konden zijn, laat staan sommige vrouwen. Ik realiseerde me alleen maar dat ik wel dolveel van Pierre moest houden om hem zo blindelings te volgen in een dergelijke onderneming en bereid te zijn om bij alle ervaringen tot het uiterste te gaan.

Eindelijk begreep ik dat het lid dat me doorboorde een kunstpenis was die Maite om haar middel gegord had. Het was een brutaliteit die me opwond. Ik voelde dat ik smolt en dat mijn buik vloeibaar werd. In uiterst perverse bewoordingen eiste ze van me dat ik dieper zou bukken en dat ik me op zo'n manier zou aanbieden dat ze me tot de bodem kon vullen. Ik bezweek onder een onstuimig orgasme dat ik in bedwang had willen houden omdat het de eerste keer was dat een vrouw mij op deze manier doorboorde. Tot dan toe had ik er alleen maar foto's van gezien in een paar pornoblaadjes die ik van Pierre eens had mogen doorbladeren. Ik had ze met rode koontjes en een gespannen buik bekeken. Ik kwam klaar met de zekerheid dat Maite hetzelfde plezier beleefde terwijl ze me spiesde alsof ze een man was, zo'n manwezen dat ze anders juist zo graag dresseert om hem in zijn machismo te kunnen vernederen.

Nadat ik een aantal zweetdruppels op mijn rug had voelen spatten, maakte Maite zich uitgeput van me los als een dier na de paring en hielp me uit mijn gevangenis. Na me naar de badkamer te hebben gebracht, waar ze me afdouchte alsof ik een kind was, gebod ze me naar de twee mannen terug te gaan.

Ik was het lustobject geworden van twee mannen en een vrouw. Maite leek plotseling opgewonden: ze kwam naar me toe, legde me op een bed, spreidde haar benen net boven mijn gezicht en eiste humeurig dat ik haar zou likken als een teef. Ik slobberde aan dat intiemste deel met een absolute volgzaamheid. Ze voelde zacht aan en dit nieuwe contact bracht me in verrukking. Haar volwassen gespierde dijen spreidden zich onder de druk van mijn tong en mijn tanden. Ze opende haar vagina nog meer en loosde hevig in mijn mond. Verbaasd door deze heuse ejaculatie bereikte ik een nieuw orgasme waarvan ik schrok, omdat ik me ineens realiseerde dat ik genoot zonder toestemming van mijn Meester.

Daarna gingen we naar de salon terug, ontspannen en met het goede humeur dat het gevolg is van optimaal genieten.

Ik maakte gebruik van een moment van onoplettendheid van onze gastheren om me in Pierres armen te drukken, (uitingen van tederheid zijn niet gepast op dit soort avonden) en ik zei hem dronken van geluk dat ik nooit van iemand anders zou houden dan van hem.

Het was inmiddels erg laat geworden en we hadden graag voorgesteld om te gaan rusten, maar meester Julien had andere plannen. Hij trok me ruw mee naar de keuken, duwde mijn

buik tegen de lange boerentafel en beval me mijn dijen te spreiden. Na het schaamteloze schouwspel te hebben bewonderd dat ik hem ongewild bood, drong hij mijn anus binnen met een onvoorziene stoot van zijn lendenen terwijl hij woedend schreeuwde: 'Daar! Pak aan jij slet, jij vuile stinkhoer!' aangezien Pierre me aan die man had uitgeleend was het mijn plicht hem zijn gang te laten gaan.

Daarna waste ik me zo zorgvuldig alsof ik er mijn vrijheid mee zou terugkrijgen, alsof ik de schmink waarmee ik slavin was geweest met het zeepwater langs mijn dijen wilde wegspoelen. Toen gaf Pierre aan dat het tijd was om naar het hotel terug te keren.

Terwijl ik in slaap viel in dat kamertje met druk behangpapier, was ik de gelukkigste vrouw ter wereld. Pierre heeft me later verteld dat die gelukzalige glimlach aan mijn gezicht een glans verleende die hem diep had ontroerd.

VI Fantasie in inkt

De volgende dag keerden we terug naar het huis van onze vrienden waar me nieuwe beproevingen wachtten. Tegen het einde van de middag werd ik voorbereid op de komst van een ander paar: er was me verteld dat Clotilde meesteres was en dat ze vergezeld zou zijn van haar vaste slaaf Vincent. Er werd besloten dat ik ze niet te zien zou krijgen en ik werd naar de kelder gebracht die ik nog niet gezien had. Pierre had mijn kleding uitgekozen: ik droeg netkousen, een klokrokje dat mijn onderbuik nauwelijks bedekte en een zwarte doorzichtige blouse over een zwart leren korset met kettingen.

Plotseling klonk de stem van meester Julien: 'Mag ik u Laika voorstellen, de slavin van Pierre? Ze is hier om zich te laten africhten en een gehoorzame slavin te worden.' Pierre bond me een blinddoek voor mijn ogen zodat ik de gasten die in de kelder afdaalden niet kon zien. Iemand vroeg me of ik me wilde omdraaien om mijn achterste te laten zien, wat ik welwillend deed. Ik kreeg de opdracht naar een gast toe te gaan die me wilde betasten en ik deed blindelings enkele stappen in de aangeduide richting. IJskoude handen legden zich op mijn huid en deden me huiveren. Dat eerste contact had me verrast maar ik leverde mezelf gedwee over aan de steeds verraderlijker strelingen die al snel aangenaam werden.

Ik kreeg te horen dat er meer mensen mijn dressuur zouden bijwonen en dat elk van hen me tien zweepslagen zou geven. Ik bereidde me op die beproeving voor door me te concentreren op de wilskracht die ik zou moeten opbrengen. Het trainen op pijn is per slot van rekening een sporttraining als een ander: je legt de grenzen steeds een stukje verder en verdraagt elke keer wat langer dat pijngevoel waar je uiteindelijk aan gewend raakt, te meer als je er zoals ik een hevige opwindende en een oneindig plezier uit put.

Ik herkende onmiddellijk de slagen die van Pierre afkomstig waren want hij heeft een speciale manier van slaan die zowel wreed als geraffineerd is: eerst een soort streling van de karwats of de rijzweep en dan een droge klap die altijd onverwacht komt en kundig gedoseerd is. Mijn Meester weet me als geen ander te dressereren. Na de laatste slag streefde hij vluchtig mijn gloeiende billen en dat simpele gebaar van tederheid maakte dat ik nog meer wilde verdragen om hem tevreden te stellen.

Ik moest op handen en voeten gaan staan in een houding die voor een slavin waarschijnlijk het meest vernederend is, maar tevens de meest opwindende voor de exhibitioniste die Pierre me heeft leren te zijn, altijd en overal. Ik herkende vrouwenhanden aan de zachtheid waarmee mijn lichaam werd betast. Met een zekere behendigheid openden ze mijn geslacht. Daarna drong een rond en koud voorwerp mijn buik binnen dat uitgebreid en wellustig gehanteerd werd door Clotilde.

De meesters besloten dat ik naar de eerste verdieping moest worden teruggebracht zodat men mijn blinddoek zou kunnen afnemen en ik de andere aanwezigen bij die gedenkwaardige ceremonie zou kunnen zien. Clotilde bleek een prachtige blonde jonge vrouw te zijn met heldere ogen en een gezicht dat een verrassende zachtheid en een geruststellende jovialiteit uitstraalde. Ik vond dat haar uiterlijk het omgekeerde was van wat ik me bij een meesteres had voorgesteld.

Weer moest ik door het gat van de muur gaan staan zoals de vorige dag. Terwijl men mijn aangeboden lichaamsopeningen gebruikte, ontblootte Pierre vlak voor mijn ogen zijn gezwollen lid dat ik eerst met mijn lippen probeerde te pakken en daarna met mijn tong die ik zo ver mogelijk uitstak. Maar Pierre, met een wreed raffinement dat me vreselijk opwond, trok zich steeds terug als ik zijn roede bijna had bereikt en verplichtte me zo mijn nek en mijn tong te strekken als een teef die op een bot uit is. Ik hoorde een paar vernederende opmerkingen over mijn bezetenheid om de roede van mijn Meester te willen likken. Die beledigingen, plus de stoten die mijn buik schokten en de vingers die overal mijn lichaam

binnendrongen, gaven me zo'n plots orgasme dat het mij verblufte. Ik had genoten alsof een niet te stuiten vlaag van plezier me onderuit had gehaald.

Toen ik meesteres Maite nederig te kennen gaf dat ik naar de wc wilde gaan voor een dringende behoefte werd me dat kortaf en streng geweigerd. Beduusd zag ik dat er in het midden van de kamer een schaalje werd neergezet en Pierre gaf me de opdracht mijn behoefte te doen voor de ogen van de verzamelde gasten.

Ik werd overvallen door een niet te onderdrukken paniek. Hoezeer ik ook bereid was mijn lichaam te tonen en het over te geven aan de grillen van mijn Meester, hoezeer ik ook bereid was pijn te verdragen om hem waardig te zijn, toch leek het vooruitzicht dat ik mijn intieme behoefte in het openbaar zou moeten doen me onaanvaardbaar. En de echte vernedering daarbij was het ontterende van die houding: als ik tentoongesteld en geslagen werd, of van voren en achter genomen, dan werd mijn ijdelheid tenminste nog gestreeld doordat ik iemands verlangen opwekte. Door te plassen voor de ogen van de aanwezigen, wekte ik niemands verlangen op. Het was op dat moment dat ik me bewust werd van de echte trots van de slaaf. Een trots die motiverend werkt en daarom alles verklaart en vergeeft. In feite berusten de rituelen van het sadomasochisme op trots: de trots van de Meester op zijn mooie en volgzaam slavin; maar ook de grenzeloze trots van de slavin die ervan overtuigd is de laagste en vreemdste lusten op te wekken bij de superieure, ervaren wezens die de Meesters toch zijn.

Het tikje ongeduld dat ik in Pierres aandachtige ogen las, leek een verbluffende uitwerking op me te hebben: mijn blaas ledigde zich instinctief, zoals bange teefjes hun plas niet kunnen ophouden als hun baasje hun een standje of een waarschuwing geeft. Zoiets had ik me een paar maanden tevoren nooit kunnen voorstellen. Ik slaagde erin al die toeschouwers te vergeten die hun ogen op mijn kruis gevestigd hadden. Toen ik klaar was met plassen beval Maite me dat ik aan mijn urine moest ruiken en hem dan opdrinken. Onthutst door die nieuwe beproeving was ik het huilen nabij, maar omdat ik niet durfde te protesteren begon ik zonder door te slikken de heldere en nog lauwe vloeistof op te likken en toto mijn grote verbazing voelde ik een onmiskenbaar genot bij dat onverwachte spelletje.

Nadat ik de blikken van de genodigden had ondergaan, werd ik naar Clotilde geleid om haar laklaarzen af te likken met het puntje van mijn tong. De verleidelijke jonge vrouw beloofde me met een vriendelijke aai alsof ze de nek streelde van een onderdanig dier. Tot mijn grote opluchting werd het diner aangekondigd.

Vincent stond dicht bij de tafel. Hij had de rol van dienstmeisje. Zoals ik later zou zien, wist hij op sto<cijnse wijze harde slagen te incasseren die mij ondraaglijk leken. Hij had alleen maar een schortje aan en een kort leren spijkerbroekje dat openstond zodat zijn geslachtsdelen te zien waren. Hij moest ons bedienen. Ik was onder een zetel ge<nstalleerd die op een speciale manier uitgevoerd was: er zat een gat in het midden zodat de meester die erop ging zitten de lippendienst van de slavin die eronder lag kon ontvangen. Alles leek hier wel voor het genot gemaakt. Terwijl ik languit op de grond lag met mijn hoofd op een kussen en ondersteund door een leren riempje zodat ik me niet te zeer zou vermoeien, begon ik ijverig de intiemste delen van meesteres Maite te likken. Ze voedde me niet alleen met het sap van haar genot, maar ook met oesters, die ze in haar vagina stopte en die ik moest opzuigen. Ik slurpte elk weekdier gulzig naar binnen waarbij het water me over de kin liep en ik likte haar schaamlippen af om geen druppel van het kostbare schelpdier verloren te laten gaan.

Na het diner daalden we weer af in de kelder. Clotilde eiste dat ik haar lang zou likken voor ik haar liet klaarkomen. Ik richtte mijn tong ophaar clitoris en het duurde niet lang of ze begon te kreunen en te hijgen als een verschrikt dier. Daardoor bereikte ik zo'n staat van opwindning dat ik bereid was alles te doen wat me gevraagd zou worden voor mijn eigen genot en dat van mijn Meester, mijn lieve en tedere Meester. Op dat moment hield ik echt waanzinnig veel

van hem: hij was het die me mijn grenzen liet overschrijden, mijn taboes liet overwinnen, die mij een genot leerde kennen dat de doorsnee mens ontzegd wordt.

Ik moest plaats nemen op een taboeretje waarop een omvangrijke kunstpenis overeind stond. In mijn vagina deed hij al pijn, maar het werd nog erger toen ik op de massieve cilinder moest gaan zitten om hem diep in mijn achterste te laten dringen. Ik voelde hoe mijn anus werd uitgerekt naarmate ik mezelf op die latex cilinder spiesde. Dat deel van mijn lichaam was zo nauw dat het een pijnlijke operatie werd. Toen zette meester Julien het monsterlijke apparaat aan en de trillingen drongen tot in mijn diepste wezen door. Het langzame draaien van de vibrator bezorgde me een even zo heftig als snel orgasme en toen mijn Meester de beweging van het duivelse voorwerp nog versnelde, moest ik om erbarmen smeken. Er werd me een klein uitstel toegestaan, op voorwaarde dat ik daarna wel de verhoogde cadans zou aanvaarden. Daarna eiste men van mij dat ik het apparaat afwisselend in de ene en andere lichaamsopening zou steken. Ik ontdekte dat het een buitengewoon plezier geeft zichzelf te nemen. Ik masturbeerde, maar werd ertoe verplicht en daardoor verloor ik elk besef van schaamte en werd door niets meer tegengehouden. Mijn Meester keek naar me en ik merkte hoe opgewonden hij was en ik was me bewust van mijn liefde voor hem hoewel ik buiten mezelf was getreden en alleen nog maar een lichaam was dat genoot van de beproeving. Ik was door en door slavin en trots op mijn status.

Even later wilden mijn meesters me bevrijden. Ik hoorde mezelf weigeren en kreunen: 'Nog meer.' Pierre triomfeerde. Hij feliciteerde me. De snelheid van de vibraties werd nog verhoogd en af en toe onderbroken zodat ik ze kon verdragen. En toen had ik het meest waanzinnige orgasme dat ik me kon voorstellen.

Mijn allerliefste Pierre kwam bij me zitten. Hij praatte teder met me en streelde me zacht en ik was zielsgelukkig.

Ik mocht de dressuur van Vincent bijwonen. Hij zat geknield op de grond, met zijn ogen neergeslagen terwijl hij langzaam masturbeerde, gehoorzaamend aan de bevelen van de meesters die hem opdroegen het ritme van zijn vernederende streling verder te vertragen. Op het bevel klaar te komen loosde hij bijna meteen een straal zaad die op de stenen vloer uiteenspatte. Hij moest het tot op de laatste druppel oplikken. Daarna besloten de verzamelde meesters dat Vincent gestraft moest worden omdat hij zo overvloedig geëjaculeerd had. Hij onderging zonder een kink te geven de slagen van de karwats die zijn billen striemde met lange paarse strepen. Bij elke klap bedankte Vincent de persoon die hem sloeg en ik zag dat hij langzaam weer een erectie kreeg. Dit schouwspel verbaasde me, want het was het eerste dat ik bijwoonde als getuige. Gluurster zou een beter woord zijn, want ik ontdekte het plezier te zien hoe bij een slaaf de vernedering snel omslaat in wellust.

Daarna gingen we naar ons hotel terug waar we op krachten kwamen voor de laatste bijeenkomst die men de volgende dag had gepland.

Toen we in 'Huize SM' binnenkwamen beloofde Pierre me in aanwezigheid van meester Julien en meesteres Maite dat deze dag onvergetelijk zou zijn voor mij. Ik werd weer op een andreaskruis gebonden dat gedeeltelijk door een van de steunbalken gevormd werd. Pierre begon me zweepslagen toe te dienen en striemde mijn hele lichaam, maar vooral mijn billen waaraan hij naar zijn zeggen een heuse eredienst wijdde. Toen was het de beurt aan meester Julien en meesteres Maite om mij te komen vereren met een afranseling. Ik werd losgemaakt en met een halsring vastgebonden zodat mijn twee lichaamsopeningen volledig beschikbaar waren en optimaal bezocht konden worden. De eerste penetratie was bijzonder pijnlijk doordat mijn slijmvlies geïrriteerd was. Daarna moest ik op de grond gaan liggen en mijn benen optillen zodat iedereen me moeiteloos zou kunnen berijden. Ik werd door alle genodigden genomen die elkaar aan de lopende band opvolgden over mijn lichaam.

Ik bood mezelf aan, bloeide open als een bloem, had geen macht meer over mezelf. Ik behoorde mijn Meester toe.

Het vuur knetterde in de antieke haard en maakte de atmosfeer nog broeieriger. Een paar rituele instrumenten lagen in de buurt van het haardvuur: het waren echte brandijzers van verschillende grootte, zoals er gebruikt worden voor het merken van dieren. Meesteres Maite kwam op me af terwijl ze met een roodgloeiend ijzer zwaaide dat ze uit het vuur had gehaald.

Een werkelijke doodsangst overviel me. Ik was niet voorbereid op die proef die zelfs onverdraaglijk is voor ervaren slaven. Ik trilde over mijn hele lichaam en wierp Pierre smekende blikken toe, maar ik was te trots om mijn angst te laten blijken. Angst voor verminking, voor pijn, voor een levenslang merkteken op mijn lichaam, angst om te schreeuwen, om niet te behagen, om teleur te stellen, angst voor mijn eigen angst die ik afkeurde...

Pierre beantwoordde mijn smekende blikken niet. Maite boog zich over mijn weerloze lendenen die door meester Julien in bedwang werden gehouden. Ik kon een angstkreet niet onderdrukken toen ik dacht dat ik iets voelde branden op mijn overgevoelige huid. Ik voelde een lichte druk, een felle, droge kneep, en dat was alles. Ik was terdege getekend, maar met zwarte inkt. De rite had erin bestaan mijn angst op te wekken, maar me niet echt te brandmerken. Ik was opgelucht door die onverwachte ontkenning en tegelijkertijd toch ook wel wat teleurgesteld omdat ik dit nieuwe en definitieve bewijs van liefde niet aan mijn Meester had kunnen gevoeld

VII De trots van de slavin

Dit is de brief van onderwerping die ik naar meesteres Maite en meester Julien heb gestuurd na die gedenkwaardige ontmoeting.

Lieve meesteres, lieve meester,

Ik schrijf u om u te zeggen hoe gelukkig ik ben dat ik u heb leren kennen en dat ik me tot uw onderworpenen mag rekenen.

Met uw hulp zou ik de meest verdienstelijke slavin willen worden die u ooit heeft ontmoet, onderdanig, gehoorzaam en dankbaar.

Ik zou graag nieuwe ervaringen met u delen. Ik zou even sterke en intense momenten willen beleven als we beleefd hebben tijdens dat weekend.

Het is mijn droom om te proberen steeds verder te gaan op dit gebied en ik zou dat leerproces en die vooruitgang willen meemaken in en dankzij uw aanwezigheid. Ik zou 'iemand' willen worden, tot het uiterste van mijn fantasie%on willen gaan, verder willen gaan dan Pierres wensen, zonder ooit bang te zijn en alles aan te durven zonder enige angst.

Op een gebied waar het gevoel vaak hard en tot het uiterste op de proef wordt gesteld, is het vertrouwen in de partners essentieel.

Ik zou willen dat u mij hielp om de beste te worden, ter ere van mijn Meester Pierre, mijn Liefde, en in naam van die Liefde waaraan ik geen grenzen voel.

Ik wil van u leren wat het betekent om een perfecte slavin te zijn die haar Meester trots maakt. Ik wil van u alles leren wat mij nog onbekend is.

Ik zou willen dat u me de ergste martelingen en vernederingen liet ondergaan door me een paar dagen op te sluiten zoals u me de laatste keer hebt beloofd. Ik zou gebruikt en getoond willen worden als een onderworpen teefje, onderdanig, opdat mijn karakter zich zou leren buigen naar dergelijke eisen.

Ik heb kortom een fundamentele behoefte om zelfvertrouwen te krijgen. Ik heb het gevoel dat ik door middel van die onderwerping mezelf kan bewijzen dat ik het ergste kan verdragen en dat geeft me een geruststellend gevoel van evenwicht.

Ik hoop u snel weer te zien.

Met de meest perverse groeten,

Laika

VIII De betoverde kelder

Die avond waren we uitgenodigd bij een oude vriend. Ik kende hem nog niet maar ik voelde dat Pierre een bijzondere sympathie voor hem had. Meer wist ik niet over hem. Pierre wilde het mysterie bewaren rond de ontmoeting met zo'n welbekende meester uit het SM-milieu en dat was in mijn ogen reden genoeg om nieuwsgierig te worden. Ik hoopte dat ik veel van die toekomstige relatie zou kunnen leren.

Hij heet Didier en zijn vrouw Fiona. Ik had ooit foto's van haar gezien en haar toen erg mooi gevonden.

We kwamen in Gaillac aan op een zaterdagavond. Pierre had me Didier beschreven als een bijzonder perverse man die echter vriendelijkheid en strengheid wist te combineren bij de dressuur. Hij maakte een vreemde eerste indruk op mij: zijn joviale kindergezicht en hartelijke ontvangst brachten me van mijn stuk.

We liepen de salon in en daar leerde ik hem kennen als een charmante man naar wiens woorden ik geboeid luisterde. Ik kwam een beetje onder zijn bekoring en ik voelde dat hij me wel beviel. Maar ik was niet gekomen om onder de bekoring te geraken. Ik was er om onderworpen en afgericht te worden. Ik bleef zwijgen, verlamd door de angst die ik voelde ondanks Didiers vriendelijke zachtheid.

Ik hulde me in stilzwijgen, de enige schuilplaats waar ik veilig was voor mijn onhandigheid die voortkwam uit mijn gebrek aan zelfvertrouwen.

Fiona was er nog steeds niet en ik wachtte ongeduldig op haar want de aanwezigheid van een vrouw stelt me altijd gerust.

Meester Didier trok me naar zich toe en leidde me naar de kelder. Pierre volgde ons zwijgzaam door de nauwe doorgang die ernaartoe leidde. Het was een gangetje als in de beste horrorfilms. Je moest in feite het huis verlaten om die beklemmende stenen gleuf binnen te glijden en ondanks mijn kleine gestalte moest ik bukken. Ik was bang en Fiona's afwezigheid begon me steeds meer te verontrusten. De spanning die ik voelde was zo groot dat als Pierre meester Didier niet persoonlijk had gekend, ik hem gevraagd zou hebben onmiddellijk weer te vertrekken. Er werd een grote eikenhouten poort geopend en ik ontdekte met verbijstering het plechtige decor van een mystieke plek.

De schoonheid van de ruimte verbaasde me. Het was een prachtige gewelfde kelder met ongepleisterde muren. In elke hoek bevonden zich lange witte kaarsen en de vlammetjes wierpen hun gouden schijnsel flakkerend over de eeuwenoude stenen en toverden er gebochelde en dreigende figuren op. Het was prachtig!

Ik was gefascineerd door de waardigheid en de duidelijke bestemming van deze plaats: de kelder leek sinds het begin der tijden bedoeld te zijn voor pijn en plezier, voor de meest geheime rites en ik zag huiverend visioenen van zwarte missen en andere wonderlijke rituelen. Het goudbruine licht kleurde mijn huid en drenkte mijn lichaam in een gouden poeder. Ik voelde me onweerstaanbaar mooi en ik denk dat ik het die avond ook was. Meester Didier bond me een zwartfluwelen blinddoek om. Hij snoerde leren riempjes om mijn enkels en verbond ze met kettingen aan de muur. Daarna greep hij mijn polsen, trok ze net

als mijn benen wijd uit elkaar en sloeg ze in zilveren boeien die precies onder de sluitsteen van het gewelf aan lange kettingen hingen.

Zo werd ik aan mijn meesters aangeboden. In deze vernederende positie - armen en benen gespreid - zou ik gezeseld worden. Een obscene houding die alleen door de speciale lichtval getemperd werd.

Ik had bij aankomst een indrukwekkende verzameling accessoires gezien die op een soort kloostertafeltje uitgesteld lagen. En in een hoek had ik een biechtstoel ontdekt met een gat in de deur, naar het voorbeeld van de Amerikaanse 'glorieholes'. Inmiddels weet ik dat die bedoeld zijn om de roede te ontvangen van een man die met de mond bevredigd wil worden door een slavin die verborgen zit achter het schot van de biechtstoel. Zo krijgt hij haar nooit te zien, net zomin als de opgesloten slavin meer te zien krijgt dan het geslacht van de man die ze moet bevredigen.

Bij de eerste zweeps slag begreep ik dat het om een soepele 'kat met negen staarten' ging die gebruikte werd om mijn lichaam op te warmen alvorens er andere en veel agressievere slagen zouden volgen. Na de kat kwam de karwats. Ik herkende zijn karakteristieke beet in de holte van mijn lendenen. Het was zo'n lange en dunne karwats van een bedrieglijke souplesse, een zweep die er bijna geruststellend uitzag. Maar gehanteerd met precisie en gevoel voor nuance, leek elke slag verschillend van de vorige, al naar gelang het leren zweepsnoer kort neerkwam of juist over de gehele lengte van de schacht. Meester Didier geselde me met een meedogenloze strengheid en ik vergat al mijn goede voornemens en zette het op een gillen onder het ondraaglijke bijten van de slagen.

Ik transpireerde hevig en mijn lichaam spande zich in een woordloze maar kennelijk veelzeggende smeekbede. Zoals ik inmiddels wist veranderde de pijn die me kwelde langzaam in plezier en ik vertelde mezelf dat ik genoot, dat ik pijn had maar dat ik genoot..

Alsof ze de intensiteit van mijn plezier hadden geraden dat ik toch zo goed mogelijk had verborgen met gekreun en gekronkel, bevestigden Pierre en Didier plotseling knijpers aan mijn tepels en mijn kleine schaamlippen waarvan het gewicht aan mijn vlees begon te trekken. Ik hou van knijpers aan mijn borsten en Pierre zegt dat ik een tepelfreak ben; de soms erg pijnlijke klemmen geven me bijna net zoveel plezier als zweeps slagen. Maar mijn schaamlippen zijn erg gevoelig en de knijpers bezorgen me altijd zoveel pijn dat ik het nauwelijks kan verdragen, hoezeer ik ook mijn best doe. Toen meester Didier een voor een de klemmen geplaatst had en ik het gewicht pijnlijk aan mijn huid voelde trekken, dacht ik niet dat ik het zou kunnen uithouden. Maar mijn ontembare verlangen om Pierre nooit teleur te stellen maakte dat ik heel wat mishandelingen kon verdragen. Ik concentreerde me uit alle macht op iets anders waardoor ik de pijn zou kunnen vergeten en ik slaagde er behoorlijk in, toen Didier de komst van Fiona meldde en daarmee de zenuwachtige spanning doorbrak die me tot dan toe had laten beven in mijn boeien.

Omdat ik in de handboeien hing die in mijn polsen sneden en in zo'n uiterste spreidstand stond dat ik de gewrichten in mijn liezen voelde kraken, kon ik geen beweging maken noch mijn hoofd omdraaien om die mooie vrouw te zien die de kelder moest zijn binnengekomen. Eerst voelde ik alleen maar haar aanwezigheid, daarna rook ik de zoete geur van haar parfum. Een zachte hand streelde mijn gezeselde billen. Ik voelde een rust over mij komen die niet alleen te danken was aan de strelingen, maar ook aan de aanwezigheid van die prachtige vrouw naar wie ik niet mocht kijken, zelfs niet toen Pierre de blinddoek voor mijn ogen had weggehaald en mijn borsten en mijn schaamlippen van de loodzware gewichten had bevrijd. Opdat ik niet in de verleiding zou komen me om te draaien naar die onbekende schone, drukte meester Didier een karwats dwars in mijn mond waar ik instinctief hard mijn tanden in zette.

Ik stierf van verlangen haar te zien. Het kan soms een echte marteling zijn om niet te mogen kijken naar de mensen die zich met je bezighouden tijdens een dressuurbijeenkomst. Die frustratie is zowel kwetsend als opwindend. Kwetsend omdat je het zoveelste bewijs krijgt dat je niet bestaat, en tegelijk vreselijk opwindend omdat nieuwsgierigheid nu eenmaal een dominant trekje van de slaaf is, als ik het zo mag stellen.

Eindelijk liep ze om mijn opengesperde lichaam heen en kwam voor me staan. Ik zag dat ze nog mooier was dan ik me had voorgesteld. Ze was groot en slank en van een ongelooflijk verfijnde klasse. Er lag iets sexy's in haar blik, in de vorm van haar sensuele lippen, haar lange dijen, haar gespierde sportieve lichaam... Fiona leek zeker van zichzelf en straalde een rustige vastberadenheid uit die indruk op me maakte. Meester Didier had me verteld dat ze onderworpen was geweest, maar daar was niets meer van te zien. Ze had niets van een slavin, ze droeg haar hoofd juist trots op haar schouders en had iets van een hooghartige prinses die haar onderdanen komt bekijken. Ik kon me haar niet geknield of kruipend voorstellen, maar ik was er meteen van overtuigd dat ze een man net zo zou kunnen domineren als een vrouw, en misschien nog wel beter.

Die avond was ze naakt op een dunne string van luipaardvel na die de welving van haar prachtige gebruide lendenen goed deed uitkomen. Haar dikke rosse lokken, haar smalle gezicht, haar schitterende groene ogen, dat alles maakte dat ze in mijn fantasie veranderde in een leeuwin die een onderworpen slavin ging verslinden..

Meester Didier kwam naar me toe met een vreemd apparaat in zijn handen. Hij hield het midden tussen een elektrische boor en een kruimeldief. Ik hoorde later dat het om een hele bijzondere vibrator ging die de meester uit de VS had laten komen. Hij schakelde het apparaat in dat zachtjes begon te brommen. Toen zette meester Didier de zuignap tegen mijn clitoris die vrij beschikbaar was door de spreidstand van mijn benen. Een duizelingwekkende huivering doortrilde me onmiddellijk alsof ik op een elektrische stroom was aangesloten die tegelijk heel zacht en ondraaglijk was. Ik voelde mijn tepels hard worden, mijn buik vloeien en ik sperde mijn ogen open in afgrijzen want ik begreep dat als meester Didier zijn behandeling niet onmiddellijk zou stopzetten, ik me niet meer zou kunnen inhouden en zou klaarkomen als het eerste het beste debutantje. Ik piepte als een teef, hetgeen de meester ertoe bracht een grotere druk op mijn kruis uit te oefenen met het helse apparaat zodat mijn dijen zenuwachtig begonnen te trillen. Maar toen onderbak hij de druk plotseling en zette het ding af. Ik bleef hangen in een leegte, wankelde op mijn benen die nog natrilden, met kloppend hart en een drijfnat kruis zodat ik op zeker moment dacht dat het venusvocht langs mijn dijen liep. Ik kwam langzaam op adem terwijl Didier en Pierre achter me om liepen teneinde mijn lichaam te inspecteren en de verwoestingen te aanschouwen die de helse vibrator had aangericht. Ik voelde hoe vingers in een rubber handschoen mijn schaamlippen openden en mijn intieme delen binnendrongen om de ongewilde vochtigheid te keuren die het apparaat had opgewekt. Toen werden mijn billen gespreid en ik begreep bij het zien van de lichtflitsen van een zaklantaarn dat ik nog nader onderzocht zou worden door de rubber vingers. Plotseling liet een koud metalen speculum mijn anus schrikken. Het werd langzaam opengezet en naarmate het instrument zich verwijdde begon het steeds meer pijn te doen. Ik hoorde het vernederende commentaar van Pierre en het oordeel van meester Didier over dat zo geheime deel van mijn lichaam, dat nog nooit op zo'n manier verkracht was.

Didier zette de vibrator weer aan terwijl hij het speculum in mijn anus open liet staan. De duizelingwekkende spanning werd onmiddellijk weer in me opgewekt. Toen zei hij: 'Geniet er maar van, je hebt er recht op!'

Ik gehoorzaamde en kwam op een krankzinnige manier klaar, vrijuit, zonder me in te houden, zonder te kunnen stoppen. Ik was mezelf niet meer. Ik had mijn buik nog nooit zo voelen reageren, druipend van genot zonder dat ik er iets aan kon doen; het lauwe vocht stroomde langs mijn dijen en die nieuwe sensatie was tegelijkertijd vernederend en aangenaam. Pierre en Didier hadden me zojuist het bewijs gegeven dat ik slechts een voorwerp was zonder

eigen wil, niet in staat om zich in te houden, onmachtig een orgasme te weigeren. Mijn Meester onderbrak plotseling mijn plezier met de woorden: 'Je bent onfatsoenlijk, Laika', hetgeen mijn genot alleen maar vergrootte...

Ik werd losgemaakt zodat ik een beetje kon uitrusten, maar die onderbreking duurde maar zolang als nodig was om een pijnbank klaar te zetten waar ik op moest plaatsnemen, hetgeen ik gehoorzaam en sierlijk deed, want het moment was gekomen dat Fiona zich met mij ging bemoeien. Ze begon me uitgebreid te strelen met de dunne gevlochten leren karwats die ze aan een lusje aan haar pols droeg. Ze speelde een beetje met mijn geslacht, plaagde mijn clitoris, duwde mijn lippen uiteen en strak de steel van de zweep in me, streelde mijn aangeboden lichaam met een verbazende zachtheid. Er flitsten beelden door mijn hoofd waarbij tienduizenden vrouwen die allemaal op Fiona leken zich op me stortten om me met een verschrikkelijke wreedheid te mishandelen.

Ik vreesde het moment een beetje waarop Fiona een van de rubber accessoires zou gebruiken die op zeer dreigende wijze uitgestald lagen op een lage tafel die met een zwarte doek was bedekt. Ik had ze vanuit een ooghoek gezien tijdens de korte adempauze die me gegund was om weer rustig te worden. Ze waren er in elke grootte, elke textuur en elk had een andere vorm al naar gelang de opening waar hij in zou moeten of het gevoel dat hij moest oproepen. De meest angstaanjagende was meer dan veertig centimeter lang en ik zou hem niet met een hand kunnen omspannen. Eerlijk gezegd vond ik al die viriele surrogaten nogal eng. In mijn ogen vertegenwoordigden ze een graad van obsceniteit en perversie die zelfs de strengste sadomasochistische hulpstukken niet bezitten.

Zoals ik al gevreesd had pakte Fiona een opblaasbaar rubber instrument dat ze voor mijn angstige ogen uitprobeerde. Door middel van een soort peer liet ze de penis langzaam opzwellen tot zo'n indrukwekkend volume dat ik bang was dat hij zou springen.

Vriendelijk maar vastberaden installeerde Fiona het apparaat in mij en terwijl ze me zeer aandachtig bekeek begon ze het op te pompen en perste het instrument me onverbiddelijk uiteen. Ofschoon pijnloos werd het gevoel ondraaglijk. Ik had de indruk dat mijn buik uitgerekt werd en dat mijn intiemste vlees opgestroopt en naar buiten geduwd zou worden door de overweldigende conische cilinder die zich voor eeuwig in de diepte van mijn buik leek te hebben vastgezet. Ik voelde een oprechte walging dat ik het priemende orgasme niet de baas kon blijven dat in me opsteeg. Het bewees me nog maar eens dat ik werkelijk kon worden wat Pierre van me verlangde: een mateloze nymfomane, een onderdanig dier ten prooi aan het walgelijkste genot. Ondanks het plezier dat mijn buik in vuur en vlam zette, voelde ik me vernederd omdat ik seksueel afhankelijk was van die rubber cilinder die me net zoveel emoties leek te kunnen bezorgen als de penis van mijn Meester. Aanvankelijk had mijn geest elke andere vorm van genot geweigerd als het niet voortkwam uit een vrijage met Pierre, maar ik voelde dat naarmate de ervaringen zich uitbreidden, mijn wil beetje bij beetje terrein verloor en dat ik hoe langer hoe ontvankelijker werd voor praktijken die me een paar maanden tevoren letterlijk gechoqueerd zouden hebben.

Er kwam een gedachte in me op die heel mijn opvoeding omverwierp: was het uiteindelijk niet het belangrijkste om gewoon te genieten, zonder al te veel waarde te hechten aan de manier waarop je dat kon of moest doen?

Pierre onderbrak mijn overpeinzingen en gebod me te knielen om een paar zweepslagen in ontvangst te nemen die mijn borsten striemden en er lange strepen op achterlieten die ik nog lang daarna trots toonde.

Ik draag de stigmata van de tastbaarheid van mijn liefde. Ik kijk graag in de spiegel naar de sporen van de beproevingen waaraan ik mij onderworpen heb voor mijn geliefde. Ik bekijk nauwkeurig de schrammen en striemen die mijn glanzende huid tekenen en ik beleef

opnieuw de intense momenten van zelfverloochening alsof ik daardoor regenereer en mooier en beminder herboren word.

Ik ben zo enorm veranderd dat ik een ander mens ben tegenwoordig. Ik heb me leren beheersen, mijn agressie leren onderdrukken en vooral leren communiceren. In feite vormen die praktijken een nieuwe lichaamstaal. Het is een nieuwe uitdrukkingvorm die Pierre me heeft geleerd tijdens onze onwaarschijnlijke sadomasochistische experimenten.

Nadat Fiona een nieuw voorwerp in mijn anus had geduwd dat dikker maar erg kort was en had besloten dat het daar de rest van de avond moest blijven zitten, gingen we dineren in de immense salon waar ons een heerlijke maaltijd werd geserveerd. We waren allemaal uitgehongerd. Terwijl ik me overgaf aan mijn vraatzucht en me te goed deed aan ganzenlever en paddestoelen, vergat ik mijn status volledig. Toch zat ik aan tafel met ontblote borsten en was ik nog steeds gespietst op die dikke rubber punt die maakte dat mijn van nature nauwe lichaamsopening maximaal opengesperd werd, met het doel de penetraties die ik later op de avond nog gretig zou ondergaan gemakkelijker te maken.

Ik heb een bijzondere herinnering aan dat verblijf in de magische kelder. Het was alsof er tussen Fiona, Didier en ons iets gebeurd was dat het simpele rituele overtrof en een belang kreeg dat in de toekomst bevestigd zou worden.

IX Mislukkingen

Zodra je de geijkte en uitgestippelde paadjes verlaat, is het ten volle beleven van je eigen seksualiteit een luxe die niet iedereen gegeven is. Seksuele vrijheid is eerder een mediagegeven dan werkelijkheid in provinciaal Frankrijk. En dat ligt nog gevoeliger op het terrein waarop Pierre en ik ons begeven. Het is het gebied van dromen in een droomwereld, het is het hoogtepunt van seksuele bevrijding voor velen die gefrustreerd zijn opgevoed - en ik weet waarover ik het heb -, het is een gebied dat zowel jaloezie als vrees oproept en zelfs walging bij niet-ingewijden die vaak om het sadomasochisme heen draaien als om een mooie hoer zonder haar ooit te durven aanspreken. Buitenstaanders die deze cultus van het zwarte leer en al zijn rituelen verwarrend vinden, halen twee zaken door elkaar: de affectieve en psychologische verhouding tussen de Meester en zijn slaaf enerzijds, en anderzijds de banale partnerruil van haastige paren die er alleen maar op uit zijn om hun jaloezie, inschikkelijkheid of omkoopbaarheid op de proef te stellen. Wij hebben nooit toegegeven aan de druk van partnerruilers die zich soms wat onbeholpen verborgen achter de zogenaamde 'uitnodigingen met SM-karakter'.

Toch heeft dat onbegrip een aantal tegenslagen en bittere teleurstellingen met zich meegebracht. Hoe vaak zijn we niet bedrogen door opportunisten die dachten bij de adepten van de onderwerping leveranciers voor hun eigen uitspattingen te kunnen vinden. Het clichébeeld van de slavin die door haar meester uitgeleend wordt brengt menig alleenstaande die verlegen zit om wat perversiteit aan het kwijlen. Het enige dat ze hopen is dat ze zich met de slavin kunnen afzonderen om hun teveel aan frustraties te lozen, meestal onder het uiten van minachtende beledigingen. Pierre aarzelt niet om Frankrijk te doorkruisen om op een uitnodiging te reageren die interessant kan zijn en soms leggen we wel tweeduizend kilometer af tijdens een weekend om met een paar vrienden een 'feest in leer' te vieren. Maar vaak reizen we vele kilometers om ons uiteindelijk alleen maar tegenover een achterbaks en geniepig individu te bevinden die als enige wens heeft die prachtige hoer te gebruiken die ik kan worden op een dergelijk moment in de precieze context van het universum waarin Pierre me heeft ingewijd.

Valse Sm-kastelen die niet meer blijken te zijn dan banale slaapkamers, valse rituele avonden georganiseerd door oude vrijgezellen die geen 'meegaande' vrouw hebben, valse meesters zonder autoriteit, valse perverselingen zonder fantasie. In het kielzog van het echte harde sadomasochisme is leugenachtige publiciteit dagelijkse kost.

En dan die enorme hufters niet te vergeten die denken te domineren door er maar op los te slaan, die geesteszieken die hun prooi vastbinden en haar urenlang alleen laten en zelf stiekem gaan masturberen omdat ze niets kunnen waarmaken, de oplichters die geld vragen voor het verhuren van hun 'uitrusting' die bestaat uit een zootje ongeregeld keukengerei, de bedriegers die de diensten van een beroeps inhuren om een echt stel ingewijden te lijken, de onvermijdelijke makers van valse afspraakjes die je door het hele land laten rijden om vervolgens niet op te komen dagen, al diegenen die alleen maar snel een nummertje willen maken zoals ze complexloos verraden door hun cynisme, een cynisme dat inherent is aan een primitief libido en aan een seksuele cultuur die zich beperkt tot wat pornografische boekjes uit de supermarkt.

Die grote seksuele misère bevestigt ons in onze overtuiging dat het sadomasochisme een kunst is, een filosofie, een culturele ruimte verboden voor leugenaars en gepatenteerde hypocrieten.

X De slachtbank

Tijdens een weekend dat we doorbrachten ergens tussen Parijs en Versailles heb ik even het eigenaardige gevoel gehad dat de tijd stilstond en het heden werd uitgesponnen.

We waren in Versailles uitgenodigd bij een dominant stel van een jaar of veertig. We hadden Patrick en Ghislaine al eens ontmoet in Sarlat en in Cap d'Agde en ze daarna verschillende keren teruggezien.

We hadden ergens afgesproken dicht bij het kasteel in een burgermanshuis waar een discreet lokaaltje speciaal was ingericht voor sadomasochistische rites. Wat we hier zagen hadden we nog nooit gezien. Pierre en ik stonden stomverbaasd over de hoeveelheid van en de variatie in instrumenten die dienst deden bij de rites en beproevingen. Ik was gefascineerd door die bescheiden grot van hooguit vijfendertig vierkante meter. Alle meesters die we tot dan toe hadden ontmoet bezaten met zijn allen nog niet de hoeveelheid voorwerpen die hier waren opgeslagen. Een indrukwekkend arsenaal gesels, (met handvatten van leer, touw, metaal of ivoor; met gevlochten riemen die met lood waren verzwaard of van punten waren voorzien, riemen van touw en zelfs van fluweel...), zweepen, (uit alle tijden, sommige kwamen van antiquairs en uit priv,-collecties of uit slavengevangenis uit verre landen.), pijnbanken, (waarvan er een afkomstig was uit de echte martelkamers van een kasteel in het Centraal Massief..), en een uitputtende verzameling vibrators, kunstpenissen en dildo's (waarvan er een zelfs nog uit het oude Egypte kwam...).

Onze gastheren vertelden ons dat de avond zich in Parijs zou afspelen, bij een beroemd meesteres die vermaard was om haar verfijnde Sm-praktijk. De slaven kwamen haar dan ook vanuit alle uithoeken van de wereld opzoeken.

Alexia! Ik had de vleidendste en meest veelbelovende commentaren gehoord over die emblematische figuur uit de sadomasochistische wereld. Ik wist zeker dat het over haar ging en het vooruitzicht een dergelijke autoriteit op dit gebied te ontmoeten deed mijn natuurlijke onzekerheid en verlegenheid weer opleven.

We waren nog maar nauwelijks gearriveerd of men blinddoekte mij om zo mijn angst te vergroten. Ik was hevig geïmmotioneerd en dankte mijn Meester in stilte voor een dergelijk eerbewijs dat slechts weinige slaven ten deel valt.

Ik moest gaan zitten in een comfortabele leren fauteuil die vermoedelijk in de salon stond. Mijn dijen spreidden zich onder de druk van een zachte hand en een gehoorzame tong likte eerbiedig mijn intieme delen. Het diffuse plezier dat die gulzige mond opwekte duurde niet lang: al gauw werd ik beetgepakt, meegesleurd en tegen een muur geduwd waar ik zonder enige aankondiging duchtig werd gezeseld. Nog voor ik de smaak van de pijn te pakken kon krijgen, droeg men me naar een tafel waarop ik werd uitgestrekt en stevig werd vastgebonden. Op mijn tepels kwamen knijpers te staan die met katrollen werden verbonden zodat de minste beweging voor een pijnlijk trekken zorgde.

Ik gaf me heerlijk over aan die volslagen nieuwe 'marteling' en ik proefde het vreemde geluk dat onderwerping met zich meebrengt: ik was weer geworden wat ik wilde zijn, een simpel voorwerp in dienst van de Meester die ik beminde, een voorwerp dat elke man kon begeren, overgeleverd als ik was aan de luimen van mijn Meester die over mij kon beschikken en mijn lichaam kon aanbieden aan wie hij maar wilde. Zo kon ik mezelf zijn en toch niet helemaal mezelf zijn, daar ik aan een ander toebehoorde.

Ik had een nieuwe stap gezet op de ladder van de slavernij. Die avond ontving ik mijn adelbrieven omdat ik gedresseerd werd door een hoogwaardigheidsbekleedster in de orde der meesteressen. En in de denkwereld van een slavine is dat elke kwelling, elke geseling, elke belediging waard.

Pierre nam me woest voor de ogen van de aanwezigen die getuige waren van mijn vernedering. Ik bood hem mijn intieme delen aan en hij mishandelde me ruw, zonder me ook maar enigszins te ontzien, maar daar hield ik juist van. Ik kon niet meer zonder die brutale en gewelddadige maar o zo gepassioneerde vernietigingsdrift van hem.

Terug in Versailles besloot Pierre een aantal van de voorwerpen uit te proberen die ons ter beschikking waren gesteld in de kamer waar we sliepen. Hij gebruikte mijn lichaam in alle standjes. Ik vond het opwindend om op wat voor manier en door welk voorwerp dan ook genomen te worden, zolang het corpus delicti maar cilindrisch van vorm was. Laat in de nacht bezorgde hij me nog eindeloos genot met behulp van een elektrische masseuse voorzien van een zuignap. Het apparaat liet me voor dood achter.

De volgende dag zou ik ter slachtbank worden geleid. Ik wist nog niet wat die uitdrukking precies betekende. Zoals steeds voor een nog onbekende proef vreesde ik mijn Meester onwaardig te zijn en hem teleur te stellen. De dag verliep voor mij in een onbeschrijfelijke spanning en toen de avond was gekomen was ik bang en opgewonden. Ik hoopte dat de beproeving mijn hooggespannen verwachtingen zou waarmaken: dat ik de grenzen van het onverdraaglijke verder zou kunnen terugdringen. Men blinddoekte me alvorens me op een tafel te binden met mijn armen en benen gespreid. Meester Patrick vertelde rustig aan de onzichtbare genodigden dat ik meer dan zeshonderd kilometer had afgelegd om me hier als een hoer te laten nemen. De mannen kwamen naar me toe en ik voelde plotseling hoe tientallen vingers me betastten, me keurden, me openden en in mij binnendrongen. Het benevelde me volkomen. Ik voelde een dronkenmakend plezier om zo tentoongesteld te worden voor die onbekenden.

Mijn angst verdween totaal. Uit liefde voor mijn Meester kon ik een perfecte hoer worden, de absolute hoer, zonder eigen wil, zonder voorwaarden, leeg.

Meester Patrick onderbrak ruw de behandeling die hem te vriendelijk leek aangezien het een plezier bij me opwekte waar ik nog geen recht op had. Ik werd losgemaakt en op de pijnbank gelegd. Daar wachtte ik een paar minuten in de beschamende houding van de aangeboden en bereidwillige hoer totdat verschillende penissen me begonnen te doordringen. Ik werd doorzocht, geplunderd, mishandeld, gesodomiseerd. Ik was een stom en openstaand ding geworden, een slachthoer, naar de wil en het plezier van Pierre.

Als hoer behandeld te worden, is dat niet de ergste belediging voor een meisje dat in de hypocriete sfeer van de brave burgerij is opgevoed? Hoer zijn, is dat soms geen vervloeking van het lot? Geen beschamende geslachtsziekte die met het blote oog te zien is, een goddelijke straf die je treft als je te jong met make-up begint of te korte rokken draagt? De hoer uithangen, is dat niet het opperste taboe voor de stijve burgers die in hun opgepoetste huiskamers in een kringetje gezeten een partijtje bridge spelen met de notabelen? Welnu, op dat moment was ik een hoer geworden, hing ik de hoer uit.

De schok van die openbaring onthutste me zo dat ik mijn tranen niet kon inhouden: was ik verloren? Hoe was het mogelijk dat ik zo'n idiote bevrediging voelde terwijl ik mijn lichaam uitleende als een voorwerp zonder waarde?

Omdat Pierre mijn tegenstrijdige gevoelens doorhad, onderbrak hij onmiddellijk de zitting, nam me mee de kamer uit en bracht me met enkele kalmerende strelingen en geruststellende woorden tot bedaren. Hij herinnerde me eraan dat onze medeplichtigheid uitzonderlijk was en aan onze liefde een waarde en rijkdom verschafte die de anderen niet

konden vermoeden. Ik slikte mijn tranen in. Ik had het recht niet te twijfelen, want alles wat Pierre me opdroeg had ik zelf gewild. Alles wat hij verzong kwam met de fantasie overeen die ik zelf kennelijk onbewust had: ik weet maar al te goed dat ik sinds mijn kindertijd altijd opstandig ben geweest en dat niemand me ooit iets heeft kunnen opdringen wat ik niet wilde, zelfs als ik me nog niet eens bewust was van mijn eigen wensen.

Toen ik mijn zenuwen weer in bedwang had, vroeg ik Pierre me terug te brengen naar de salon waar de heren op mijn terugkeer wachtten. Ik maakte mijn rentree naakt, recht op en trots met een blinddoek voor mijn ogen en werd door Pierre naar de kring opgewonden mannen geleid. En ik knielde uit eigen beweging om hun roede in mijn mond te nemen, de ene na de andere, totdat ze allemaal waren klaargekomen en ze zich over mijn gezicht, mijn handen en mijn bereidwillige borsten hadden uitgestort.

De avond eindigde in een bekende partnerruilclub in de omgeving van Parijs. Ik werd voor de gelegenheid uitgedost met netkousen, een tuigje, een leren beha en een masker dat door meester Patrick zelf vervaardigd was. Hij had het me gegeven vlak voor we het etablissement binnengingen dat bekend stond om zijn 'nachten in leer'. De kap omsloot mijn nek, blindeerde mijn ogen en liet alleen maar lucht door via een opening die ter hoogte van mijn mond was aangebracht teneinde die steeds beschikbaar te houden voor het geval er iemand gebruik van wilde maken. Ik werd de aanwezigheid van mensen gewaar, voelde de zwaarte van hun blikken die aan mijn huid leken te kleven en vooral aan dat ene plekje tussen mijn dijen dat leek te branden onder de magnetische kracht van al die ogen. Het zwart fluwelen masker verzekerde me van anonimiteit. Daardoor kon ik alles doen. Dat gevoel nam een groot deel van mijn schaamte weg en ik vroeg aan mijn Meester toestemming om te mogen urineren voor het aanschijn van de aanwezigen die aan tafel zaten in de zaal van het restaurant dat naast de bar en de ontmoetingsruimte lag. Trots reikte Pierre me een champagnekoeler aan waarop ik ging zitten en begon te plassen tot de verbijstering van de ober die toch alle mogelijke excessen in die bevoorrechte club had meegemaakt.

Pierre voerde me aan de leiband tot aan de bar. Ik volgde gedwee en nog steeds blind op handen en voeten. Hij liet me op een soort biljarttafel klimmen waar ik een geweldige aframmeling kreeg die het bloed naar mijn billen joeg. Er werd een slaaf bijgeroepen om mijn brandende achterste met zijn tong te blussen. Die onbekende tong die me likte wond me vreselijk op en toen Pierre me de kap aftrok en ik al die mensen zag die rond me geplakt stonden met vochtige ogen en trillende lippen, met hun handen rond roede of vagina geklemd, liet ik mijn genot de vrije loop en kwam klaar met een niet te bedwingen kracht.

Daarna werd ik tentoongesteld in een glazen kooi die iets van een peepshowcabine weg had. Pierre gaf me de opdracht me zonder enige schaamte te laten zien en hielp met zijn handen bij het openen van de meest intieme delen van mijn lichaam. Hij dwong me mijn hoofd op te richten en ik zag door de glazen wanden een massa opeengepakte mannen staan die woest aan hun lid rukten, net zolang tot mijn serie steeds uitdagendere houdingen een spetterend salvo tot gevolg had.

Ik realiseerde me dat ik het droombeeld was van al die gluurders. Ik die zo twijfelde aan mijn verleidingskunst had het verlangen aangewakkerd van mannen en vrouwen, had nauwgezet de taak volbracht die mijn Meester me had opgedragen. Ik was de waardige slet geworden die hij wilde dat ik was.

XI De kuisheidsgordel

Ik kreeg via de post een cadeau dat meester Patrick voor me gemaakt had. Het was een kuisheidsgordel die ik maar moeilijk kan beschrijven. Ik zou gewoon kunnen zeggen dat het een prachtige gordel was, als hij niet ook elegant, dreigend, indrukwekkend en chic was geweest..

Ik wilde het ding dat ik als een broekje kon aantrekken direct uitproberen. Pierre die tegenover me zat keek waarderend toe hoe ik overdreven heupwiegde om hem te plezieren en ik hoopte dat dit moment van passen snel in iets anders zou overgaan. De kuisheidsgordel was precies mijn maat en de maker ervan had met begrijpelijke zorg voor optimale doeltreffendheid twee gaten aangebracht die cilindervormige voorwerpen van geringe omvang konden doorlaten.

Op bevel van Pierre zette ik me aldus uitgerust aan de gebruikelijke huishoudelijke taken, terwijl hij mij aandachtig volgde met vurige blik. Mijn Meester keek ineens gepassioneerd toe hoe ik het tapijt stofzuigde en me vooroverboog om de buis gemakkelijker onder de rustieke meubels te laten glijden waarmee we ons huis hebben ingericht.

Het werd tijd om naar college te gaan. De intense activiteiten die mijn liefste Meester organiseerde hadden niet verhinderd dat ik in mijn tweede jaar zat. Ik vond het jammer dat ik dit symbolische en opwindende ding moest uitdoen, maar ik was bang dat een van mijn vriendinnen mijn uitrusting zou zien en eruit zou kunnen afleiden wat voor soort passie me aan Pierre bond. Op het moment dat ik de deur uitging gaf mijn Meester me de opdracht mijn slipje uit te trekken zodat ik met ontbloot onderlijf door de straten van de stad zou lopen, zoals het een onderdanige slavin van mijn status betaamde.

's Avonds wachtte ik ongeduldig op Pierre terwijl ik probeerde te raden wat voor programma hij zou hebben bedacht om het prachtige droomding feestelijk in te wijden. Pierre vroeg me hoe mijn dag was verlopen en stelde goedgehumeurd voor om de avond door te brengen in een partnerruilclub in Toulouse. Ik was opgetogen over het voorstel. Ik brandde van verlangen om me te laten zien aan de vaste klanten van die club, trots om te laten zien dat ik alleen maar toebehoorde aan de man die ik trouw volgde.

Het was de eerste keer dat Pierre me uitnodigde mee te gaan naar de Baskin. Het decor was op z'n zachtst gezegd ongewoon. Een verchromde kooi die met kettingen was verfraaid nam het midden van de dansvloer in beslag. Ik kon niet wachten om mijn mooie harnas te tonen aan de onbekenden. Pierre zei me dat ik bijzonder mooi was die avond en ik was ontroerd door dat compliment dat me wat zelfverzekerder maakte. Ik droeg zwarte kousen met naad, de kuisheidsgordel en een zwart zijden jasje dat doordat het zo wijd was, ruim zicht bood op mijn kruis. Een met zilverkleurig metaal beslagen halsband en voorzien van een ringetje voor de sluithaak van de leiband gaf een prachtig effect aan mijn uitrusting.

Op de dansvloer liet Pierre me allerlei provocerende houdingen aannemen en omdat hij voelde dat ik beneveld raakte door dat nieuwe bewijs van medeplichtigheid dat hij van mij verwachtte, gaf hij me de opdracht de begeerte van al die onbekenden op te wekken en de vamp te spelen. Ik deed er nog een schepje bovenop tot ik ronduit obscene en vulgair was.

Met een subtiele pirouette rolde ik me om zijn arm heen en trok mijn jasje uit. Ik stond naakt tegenover het publiek dat met stomheid geslagen was. Pierre trok me aan mijn haren naar

zich toe; hij kuste me met passie en wellust en liet me zijn hevige opwinding voelen. Eens te meer maakte hij me gelukkig door me te waarderen en te verbazen. Ik was trots, voelde me uitverkoren en gevierd.

Hij ontblootte mijn intieme delen en vroeg me hard genoeg opdat de sprakeloze toeschouwers het konden horen: 'Wie is je Meester, Laika?'

Terwijl ik ingetogen mijn ogen sloot antwoordde ik: 'U bent mijn enige Meester'.

Op het moment dat de minst schuchtere toeschouwers ons begonnen te naderen met de begrijpelijke bedoeling om direct mee te profiteren van het schouwspel dat ik bood, moest ik van Pierre op handen en voeten gaan zitten en trok hij uit de kuisheidsgordel de lange ebbenhouten kunstpenis te voorschijn die hij er aan het begin van de avond had ingestoken. De sporen van mijn opwinding waren erop zichtbaar en mijn Meester beval me ze af te likken. Daarna, omdat hij had geoordeeld dat geen van de verzamelde toeschouwers waardig genoeg was om in onze medeplichtigheid te delen - we voelden negatieve en zelfs agressieve trillingen - gooide Pierre mijn zwarte jasje over mijn schouders en we verlieten die plek en dat middelmatige publiek om weer verliefd samen te zijn.

Pierre verplichtte me vaak de kuisheidsgordel te dragen als zijn humeur en fantasie het hem ingaven. Op een dag kwam hij op het idee dat ik de gordel zou moeten dragen als ik naar college ging. Ik was verbijsterd. Voor de eerste keer verzette ik me tegen hem. Hij vroeg me waar m'n mooie beloften van onderdanigheid waren gebleven. Ik was zijn slavin, ik moest hem gehoorzamen. Ik hield voet bij stuk. Ik mocht dan wel een voorwerp zijn tijdens onze intensieve spelletjes, maar nooit in het dagelijks leven. Hij antwoordde me dat mijn hele opvoeding overgedaan moest worden. Toch gaf ik niet toe. Voor de eerste keer zag ik dat hij kwaad was. We verlieten elkaar zonder een woord te zeggen. Ik hilde toen hij wegging.

Toen begon ik na te denken. Misschien had ik ongelijk om zo'n eenvoudige opdracht te weigeren; misschien was ik te gevoelig voor de symboliek van dat ding waarvan de betekenis nog steeds barbaars was. Misschien was mijn trots in werkelijkheid groter dan mijn liefde. En als het voor hem nu eens een bewijs van absolute liefde zou zijn? Tot de avond liep ik rond met sombere gedachten van bitter berouw en spijt en werd ik verteerd door wroeging. Toen Pierre thuiskwam wierp ik me aan zijn voeten en beloofde hem de gordel te dragen op een voorwaarde. Hij bekeek me minachtend, maar vroeg toch wat die ongehoorde voorwaarde wel was. Ik smeekte hem dat hij me niet zou verplichten er een dildo in te dragen (ik gebruikte dat woord, dat ik zelf meestal vermeed juist omdat het zijn geliefde aanduiding was voor zo'n apparaat). Pierre ontving mijn smeekbede met een lange stilte en zei toen als met tegenzin dat het goed was en dat hij bereid was toe te geven aan dit vertoon van zwakheid.

Op de faculteit onderging ik die dag de enige marteling waar Pierre niet bij kon zijn: ik vreesde dat men mijn gordel zou kunnen zien onder mijn strakke jurk en ik was bijna bang om mijn jas uit te trekken. Toen ik eenmaal zat en aandachtig het college Amerikaanse literatuur volgde dat die dag over Hemingways Fiesta ging, voelde ik dat de gordel erg ongemakkelijk en pijnlijk begon te worden. De leren riem die tussen mijn dijen liep bekleemde mijn clitoris op een vreselijke manier. Ik trok gezichten die mijn buurvrouw aan het lachen maakten, maar spoedig had ik het niet meer en draaide ik hysterisch op mijn stoel in de hoop de vreselijke riem te verplaatsen. Mijn vriendinnen bekeken me een paar keer verbaasd. Normaalgesproken ben ik kalm en terughoudend en mijn onrust viel uiteindelijk ook de professor op die vroeg: 'Mejuffrouw Duries, is er iets niet in orde?'

Ik bloosde en verzekerde hem dat alles prima was. Ik kon hem moeilijk vertellen dat het meest gevoelige deel van mijn anatomie gekweld werd door een kuisheidsgordel waarvan het model rechtstreeks geïnspireerd was op gravures uit de tijd van de Spaanse inquisitie.

XII Prostitutie

Pierre had me verzekerd dat we een uitzonderlijk en bewogen weekend zouden meemaken. Ik besepte dat in die voortdurende behoefte die meesters hebben om hun programma op te waarderen, een hardnekkige angst school om de slavin die ze hadden onderworpen teleur te stellen.

Meester Patrick en meesteres Ghislaine hadden ons voor een avond uitgenodigd en ontvingen ons duidelijk met plezier. Ik was heel blij ze terug te zien, maar ik keek wel uit om dat gevoel te laten blijken, zoals Pierre het me had geleerd. Het is gepast om altijd een zekere afstand te houden in de sadomasochistische verhoudingen. Het mysterieuze element blijft ongetwijfeld beter intact als je je emotioneel niet te veel bindt aan de meester of de slaaf. Dat is een gouden regel die door de meest ervarenen wordt toegepast en waardoor de relaties zich in volledige onafhankelijkheid kunnen voortzetten.

Ik vond een andere manier om mijn dankbaarheid aan onze gastheren uit te drukken: in de straat die naar het restaurant leidde waar we gingen eten, nam ik het initiatief om aan meesteres Ghislaine te vragen of ik me in de goot mocht ontlasten en ze stemde aangenaam verrast toe. Ik hurkte dus tussen twee auto's en als een teef, want dat wilde ik die avond zijn, deed ik mijn natuurlijke behoefte, een bevrediging die werd verdubbeld door het feit dat ik in die intieme houding werd bekeken.

Op het moment dat we het restaurant binnen zouden gaan en zonder dat ik de tijd had ook maar een enkele vraag te stellen, duwde meester Patrick me de hal binnen van een aanpalend flatgebouw en reikte me een walkman aan met de opdracht dat ik naar de cassette moest luisteren die erin zat en de instructies nauwgezet moest opvolgen. Enigszins geschrokken van het idee die onverwachte beproeving te moeten doorstaan, probeerde ik Pierres blik te onderscheppen.

Zou ik alleen blijven? Alleen met mezelf? Nee, dat kon hij niet maken; hij had het recht niet me dat aan te doen. Ik verdiende het niet alleen gelaten te worden. Wat moest ik doen?

Pierre, blijf bij me; verlaat me niet! Zonder jou ben ik niets en dat weet je. Laat me niet alleen. Ik zal niets kunnen doen. Het zal me niet lukken, niets is mogelijk zonder jou.

Mijn benen begonnen te trillen. Alles om me heen stortte in. Ik wist niet meer of ik de kracht zou hebben, de moed om op die knop te drukken waar 'on' op stond en naar de aanwijzingen te luisteren.

Ik bleef sprakeloos staan. Alles liep door elkaar in mijn hoofd. Maar uiteindelijk dacht ik aan mijn Meester, aan onze liefde en vooral aan de trots die hij zou voelen, die ik zou voelen als alles weer was afgelopen en ik hem mijn verhaal zou vertellen.

Ik slaagde erin het kloppen van mijn hart te kalmeren en op het knopje 'on' te drukken om naar het bandje te luisteren. De woorden en zinnen van meester Patrick volgden elkaar op en bereikten mijn oren. Hier volgen woordelijk de bevelen die me werden gegeven.

'In de hal druk je op de knop waar de naam Albert op staat. Je neemt de lift tot de tweede etage en dan moet je bij de rechterdeur zijn. Een knappe jonge vrouw zal je opendoen. Je moet haar uitkleden en de liefde met haar bedrijven zonder jezelf uit te kleden. Daarna zul je

een man ontvangen tegen wie je je vriendelijk, tactvol en elegant moet gedragen. Je laat hem binnen in de slaapkamer en vraagt hem driehonderd francs. Je maakt zijn broek los voordat je de rest van zijn kleren uitdoet en je zegt tegen Valerie dat ze jou moet uitkleden. Zij zal hem op jouw verzoek masturberen en als mijn roede stijf genoeg is neem je hem in je mond. Dan ga je op het bed liggen en zorgt ervoor je benen goed te spreiden. Uitgestrekt op bed bied je je aan opdat hij je als een hoer kan nemen. Vergeet niet dat je een hoer bent. Als hij je genomen heeft zal Valerie je schoonlikken tot je klaarkomt in haar mond. Daarna gaan jullie samen naar de douchecel waar de man op jullie zal urineren. Daar kickt hij op. Je accepteert het zonder een woord. Vervolgens urineer jij op Valerie en zij op jou. Aanvaard dat en verricht je taak als een hoer die haar naam waardig is.

Ik drukte op de knop van de intercom om het gebeuren in gang te zetten. Mijn handen trilden en ik voelde dat de rest van mijn lichaam zo mogelijk nog onzekerder was.

Er kwam geen antwoord maar de deur ging open. Ik stapte de hal van het gebouw binnen en liep naar de lift. Er was nog tijd om rechtsomkeert te maken maar ik wilde nu niet meer terugkrabbelen. Ik had op de deur geklopt voor ik het zelf wist. Ik stikte van de zenuwen maar toen verscheen er een hele mooie jonge vrouw: ze was werkelijk adembenemend en leek even oud als ik. Het programma dat ik met Valerie moest gaan uitvoeren leek me ineens erg aantrekkelijk en vol van emotie en uitermate opgewonden beging ik mijn eerste fout: ik vergat haar uit te kleden. Ze deed het op sierlijke wijze zelf. Haar lichaam was absoluut volmaakt en bezorgde mij ineens complexen: ik ken mijn schoonheidsfoutjes die Pierre altijd wreed bekritiseert als hij boos is. Als ik niet de opdracht had gekregen haar te likken had ik me graag aan haar strelingen overgeleverd. Het was moeilijk me uit haar omhelzing los te maken; ik voelde me onhandig, besluiteloos, stuntelig en niet in staat om het initiatief te nemen zoals ik had moeten doen. Ik moest iets doen als ik geen tweede fout wilde maken. Ik was net begonnen haar zachte en klamme buik te kussen die verrukkelijk geparfumeerd was toen er werd geklopt. Valerie leek verbaasd over die visite. Mijn klant kondigde zich aan.

Toen ik mijn spiegelbeeld zag begreep ik waarom Pierre er zo op had aangedrongen dat ik de kleding zou dragen die ik nu aan had: met mijn hele hoge naaldhakken zag ik eruit als een elegante hoer, klaar om haar klant te ontvangen.

De man was gearriveerd. Hij zou betalen voor het plezier dat we hem ongeremd moesten geven.

Ik hoorde mijn eigen stem hem om driehonderd francs vragen. De man - hij heette Alain - was een geroutineerde hoerenloper. Ik kon me dus geen blunder permitteren. Met een ondeugende glimlach begon ik de riem van zijn broek los te gespen volgens de instructies van de walkman. Valerie kleeft onze klant verder uit en nam zijn geslacht in haar ranke vingers. Ze masturbeerde hem langzaam terwijl ze haar handpalmen rond zijn roede rolde alsof ze deeg kneedde. Het gebaar was mooi om te zien. Het was opwindend om de erectie van die penis mee te maken die groeide en opzwol. Ik was gefascineerd door het sexy spel van Valeries handen. Plotseling wilde ik ook die roede aanraken. Ik wilde hem ook in mijn handen nemen en de harde en brandende aanraking voelen, er de opwinding van verscherpen, want door me die penis toe te eigenen, eigende ik me de man toe. Ik was er opdat Alain zijn laagste instincten, zijn smerigste fantasietjes kon bevredigen en ik was vastbesloten hem niet teleur te stellen, maar hem te verrassen door mijn bereidwilligheid en door het ontzettende lustgevoel dat mijn lendenen plotseling in vuur en vlam zette.

De roede was nu massief gezwollen en zag er prachtig obscene uit. Ik wilde hem wassen, maar daar liet Alain me de tijd niet voor. Na Valerie kortaf te hebben gezegd te stoppen met de masturbatie gaf hij me de opdracht op bed te gaan liggen en nadat hij mijn benen gespreid en opgetild had, drong hij zonder voorbereiding of consideratie bij me binnen. In feite wachtte ik al sinds ik hem had gezien op het moment dat ik botweg genomen zou worden door deze onbekende die zich uitsluitend door zijn geld toegang tot mijn lichaam had

verschafft. Vervolgens beval hij Valerie in de goede houding te gaan liggen en nam haar net zo brutaal als hij mij had genomen. Daarna voerde ik al zijn wensen uit: ik ging op handen en voeten zitten, spreidde mijn dijen en stak mijn achterste omhoog als een jonge merrie die gedekt gaat worden. Ik was erg opgewonden zonder aan mijn eigen genot te denken. Ik nam de rol op me die ik moest spelen. Ik voelde me echt in de huid van een hoer. Mijn persoonlijkheid verdubbelde zich, ik was Laika niet meer, ik was het hoertje van mijn Meester. Dat ik er zelf geen plezier aan had kon me niet schelen; een hoer moet geen plezier hebben. Hoewel ik door mijn rol boven mezelf uitsteeg, gaf de man met zijn roede mij geen echt fysiek genot. Ik was alleen maar een verzorgster, een hulp in de verpleging, een masseuse, een handwerkster die tegen vast tarief te koop is. Voor de eerste keer beleefde ik Pierres obsessie tot het einde mee, iets wat ik tot dan toe altijd geweigerd had.

Alain vroeg met schorre stem: 'Wie wil mij ontvangen?' ik antwoordde spontaan dat ik het wilde. Ik moest zijn fallus in mijn mond nemen terwijl Valerie het gedeelte van zijn geslacht streelde dat ze kon bereiken. Ik zoog met enthousiasme aan zijn vurige roede die steigerde onder mijn tong. Het ding werd zo enorm dat het me moeite kostte het naar zijn hoogtepunt te brengen. Het spande zich krachtig en glipte haast uit mijn mond zodat ik hard moest zuigen om het tegen te houden. Alain ejaculeerde plotseling en overspoelde mijn keel met een vloeistof die ik zorgvuldig tot de laatste druppel opdrank als in een mystieke beleving.

Hij stuurde ons weg om ons te gaan wassen en ik stelde voor dat hij zou meekomen zodat hij bij ons intieme toilet aanwezig kon zijn. De badkamer was groot en helder. Valerie en ik voelden ons er genoeg op ons gemak om het laatste deel van onze opdracht te volbrengen. Alain kwam bij ons en voordat we tijd hadden om onder de douche te gaan staan urineerde hij op ons en bespatte ons met een dichte lauwe straal. We draaiden ons om zodat elk stukje van ons lichaam besproeid zou kunnen worden. De opwinding die ik daardoor voelde maakte dat ik zin kreeg om onze klant het schouwspel van een liefdesscène tussen Valerie en mij aan te bieden. Ik wreef me tegen haar tengere en zachte vormen aan. Ik verlangde naar haar en zij naar mij en we beminden elkaar op bijna tedere wijze.

Even later klonk de deurbel. Valerie haastte zich om open te gaan doen. Ik zag dat ze Ghislaine om haar nek vloog en ik was stomverbaasd over de hardheid waarmee deze haar van zich af duwde. Valerie moest op handen en voeten een strenge afstraffing ondergaan. Ze kon haar tranen niet inhouden van de pijn en het ontroerde me bijzonder dit zo leuke meisje te zien huilen.

Na een zorgvuldige wasbeurt moesten we ons van meesteres Ghislaine weer aankleden en naar beneden gaan om te dineren.

Daar vond ik mijn Meester terug die naast Patrick zat. Ik was gelukkig en trots mijn missie te hebben volbracht; ik stelde voor om de driehonderd francs die mijn werk hadden opgebracht te besteden aan een eersteklas champagne.

We maakten de avond af in La Coupole. Onze aankomst in het café, baarde opzien: Ghislaine en Patrick gingen ons voor en Pierre hield me aan een leiband alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. Ik zag uit mijn ooghoeken de verblufte blikken van de klanten en beleefde met Pierre het zalige plezier de brave burgers te choqueren. Er is uiteindelijk toch geen enkele wet die verbiedt een in alle opzichten keurig jong meisje aan de leiband te houden in een openbare gelegenheid? Niemand kon er iets van zeggen en ik voelde, over de begrijpelijke verbazing heen, de begeerte van de een, de jaloezie van de ander, verlangen of zelfs wellust van een derde.

De ober bracht ons een fles Dom Ruinart, mijn lievelingschampagne. Ik droeg een lijfje van glimmend lakleer waaruit ik de biljetten tevoorschijn haalde die ik de ober aanreikte. Hij was letterlijk gefascineerd door mijn décolleté, dat hoegenaamd niets van mijn borsten verborgen liet. Onze tafelburen begluurden ons min of meer discreet. Ze hadden waarschijnlijk nog nooit

eerder een meisje gezien dat door een man aan een leiband werd gehouden, vastgebonden was aan een tafelpoot en de champagne betaalde voor haar vrienden. We verlieten La Coupole op een zo mogelijk nog spectaculairdere wijze dan we waren binnengekomen. Zodra we de drempel over waren verplichtte Pierre me op handen en voeten naar de auto te kruipen die hij precies voor de deur had geparkeerd.

Ik gehoorzaamde omdat ik de smaak van het spelletje te pakken had. Er was geen grens aan mijn nieuwe verlangen om te willen choqueren. Het gaf me uiteindelijk een volledig zelfvertrouwen. Ik had de zekerheid gekregen dat ik voortaan heel ver kon gaan, veel verder dan de meeste van mijn vriendinnen op welk ander gebied ook. Ik realiseerde me dat Pierre, mijn Meester, misschien alleen maar een alibi was om mijn emoties te katalyseren, maar in die hoedanigheid kon ik hem niet missen.

Die avond heb ik alleen maar betreurd dat ik wat claustrofobisch ben aangelegd, zodat ik niet in de achterbak kon gaan zitten zoals Pierre me met luide stem had gevraagd ten overstaan van een paar stomverbaasde passanten.

XIII Spleen

Liefde en seks zijn hete gebieden waar de gevoeligheid tot bloei komt. Ik ben gevoelig en ontvankelijk en altijd bang dat het me niet zal lukken mezelf te zijn.

Pierre is een verleidelijke man. Hij ziet eruit als een dynamisch en verzorgd zakenman: groot en slank, ofschoon niet sportief genoeg naar mijn zin. Zijn voorliefde voor raffinement maakt dat hij aangetrokken wordt tot mooie dingen, mooie auto's, goede wijn, lekker eten en.. Mooie vrouwen. Dat verheft mijn diepgewortelde jaloezie waaraan ik alleen maar kan ontsnappen tijdens onze rituele bijeenkomsten.

Mijn jaloezie richt zich niet op elk type vrouw; vrouwen die zich in de armen van mijn Meester werpen en de ervaren nymfomane spelen irriteren me in de hoogste mate. Ik heb iets tegen vrouwen die beweren alles van het leven te weten.

De status van slavin die me intiem aan Pierre bindt maakt dat ik geen uiting mag geven aan mijn jaloezie of mijn agressie tegenover een vrouw van wie mijn Meester zich eventueel zou kunnen bedienen. Want de vrouwen die zijn lust opwekken worden alleen maar door hem gebruikt om zijn fantasie te bevredigen. De dames kunnen zich niet voorstellen dat ze als proefkonijn worden gebruikt, als een soort controle op de genuanceerde gevoelens die Pierre en mij verenigen.

Pierre houdt van mooie vrouwen en ik weet dat het een passie is die hij voor alles probeert te bevredigen. Mijn onvoorwaardelijke onderwerping lijkt hem daartoe alle recht te geven inclusief het recht me te kwetsen in mijn trots van verliefde vrouw.

Ik aanvaard het niet met dergelijke zielstoestanden geconfronteerd te worden buiten de avonden waarop de verhouding tussen Meester en slavin elke bezitdrang laten wegvallen.

Als een vrouw zijn bijzondere aandacht trekt, twijfel ik natuurlijk aan zijn liefde voor mij. Ik voel me tot op het bot vernederd als hij over een vrouw zegt dat ze zijn begeerte opwekt, dat hij haar mooi vindt. Ik lijd als hij haar jurk uitrekt en haar lichaam aandachtig bekijkt; als heel zijn wezen zich op dat ene lichaam concentreert; als hij me vergeet; als hij verliefd kijkt naar een passerend meisje. Dan ben ik jaloers, wringt het in mijn buik en voel ik een venijn branden alsof er zich een dodelijk gif in mij verspreidt.

Pierre heeft ook het recht me uit te lenen omdat ik zijn slavin ben. Ik aanvaard dat omdat ik van hem hou. Ik put mijn plezier uit het plezier dat hij van mij heeft en dat hij me soms ontsteelt. Ik geef hem mijn liefde. Er bestaat misschien alleen maar grote liefde in de zelfverloochening. Ik ben hem toegewijd.

Ik heb vaak de indruk dat hij mij gemakkelijker uitleent dan hij sommige dingen zou uitleenen waar hij op gesteld is. Zoals dat boek bijvoorbeeld dat ik dom genoeg aan een vriend had laten lezen zonder toestemming te vragen. Toen ik het hem vertelde schold hij me uit met zo'n minachting dat het leek of ik hem als slavin had teleurgesteld of geïrriteerd. Ik was onthutst en toen hij mijn tranen zag bedaarde hij zoals vaak na een onterechte woede aanval. Hij nam me in zijn armen om zich te laten vergeven en ik was meteen alles vergeten.

De mens is dubbel. Hoe zou ik voortaan zonder zo'n heerlijke man kunnen leven? Het vurige temperament dat sommige mensen hebben, trekt aan omdat het duidelijk maakt wat we zelf missen. Dat is denk ik de beste manier om elkaar aan te vullen.

Ik hou van die man die me laat lijden zonder het soms zelf te weten. Mijn masochistische natuur alleen kan mijn passie niet verklaren. Pierre is anders, hij is dat deel van mij dat ik had willen zijn. Ik hou van hem vanwege de kracht die hij me geeft zodat hij van het kleine studentje met complexen dat ik was, de heldin heeft gemaakt van nachten die zo betoverend zijn dat de meeste vrouwen ze nooit zullen kennen.

Hij trekt me op, duwt me voort. Hij vermenigvuldigt me door me de afgronden van mijn ziel te laten zien, door ze uit te diepen, door me te sublimeren als slavin, door me mijn rang als ding te laten aanvaarden. Hij heeft tussen ons een onverwoestbare band gecreëerd die door niets kan worden doorbroken, zeker niet door een scheiding, want als we op een dag uit elkaar gaan, als gebrek aan liefde ons van elkaar verwijdert, als onze fantasie onuitdoven, dan zal hij voor mij onsterfelijk worden.

XIV De gouden ringen

Zelfs als ik mijn geheugen zou verliezen, zou ik de dag dat ik twintig werd nooit kunnen vergeten. Die dag kwam Pierre me bij hoge uitzondering afhalen na afloop van de colleges. Ik dook vrolijk weg in zijn grote en luxueuze auto, onder de jaloerse blikken van mijn vriendinnen die op de stoep stonden. Hij reed zonder iets te zeggen weg, ondanks mijn vragende blik, mijn hand die teder de zijne drukte en daarna de blauwe stof van zijn kostuum streelde. Hij stopte voor de bekendste juwelierswinkel van de stad en gebaarde dat ik uit moest stappen. Nog steeds zonder een woord te zeggen nam hij me bij mijn arm en opende de deur van de winkel. Alsof we verwacht werden kwam er een verkoopster op ons af die wat stroefjes naar ons glimlachte en een plateau van zwart fluweel in haar handen had. Op het plateau lagen twee gouden ringen te flonkeren in het diffuse licht van de winkel.

'Die gouden ringen zijn voor jou,' fluisterde mijn Meester in mijn oor. 'dit is het cadeau voor je twintigste verjaardag: je zal een infibulatie ondergaan en die ringen door je schaamlippen dragen zolang ik het wil.'

Ik hoorde zijn verklaring ontroerd aan: ik wist dat in sadomasochistische gebruiken het plaatsen van de ringen een soort wijding was die uitsluitend bestemd was voor zeer beminde slavinnen. Het was een soort burgerlijk huwelijk dat voorbehouden was aan de elite van een geloof dat de liefde predikte op een misschien ongewone maar intense wijze.

Ik kon niet meer wachten op mijn infibulatie, maar Pierre besloot dat de ceremonie pas een maand later zou plaatsvinden, hetgeen de complexe persoonlijkheid van mijn Meester uitstekend illustreert: als hij me iets prettigs heeft beloofd, laat hij me er lang op wachten.

De dag waar ik zo lang naar had uitgekeken brak eindelijk aan.

In het lokaal van meester Patrick en Ghislaine waar we voor de gelegenheid bijeen waren gekomen, liet Pierre me op een tafel plaatsnemen die bedekt was met granaatkleurig damast. Dat detail viel me op omdat ik normaal niet van die kleur hou. Maar in de situatie waarin ik me bevond gaf het een duidelijke plechtigheid aan het offer dat op dit altaar gebracht ging worden. Ik kon niet anders dan aan het bloed denken dat misschien binnen luttele seconden uit mijn geslacht zou vloeien. Ik bevroor van angst bij dat vooruitzicht en ondanks al mijn pogingen me te concentreren lukte het me niet kalm te worden. Een diepgewortelde angst maakte zich van mij meester, de angst die ik altijd heb gehad voor echt geweld en het vloeien van bloed. Ghislaine die de spanning in me voelde groeien, kwam naar me toe en sprak vriendelijk kalmerende woorden.

En toen ging alles heel snel. Men spreidde mijn dijen, mijn polsen en enkels werden aan de tafelpoten vastgebonden. Ik spartelde nog tegen, maar toen werd mijn linkerschaamlip al doorprikt. Ik voelde een felle pijn branden. Meester Patrick streelde me om mijn aandacht af te leiden en stak met een onmerkbaar beweging het gouden ringetje dat Pierre hem had gegeven door de doorprikte lip. Hij moest de wond een beetje opentrekken om het minuscule gaatje groter te maken. De ring gleed er probleemloos door en het branden zwakte spoedig af. Maar bijna onmiddellijk voelde ik een nieuw branden dat oneindig veel pijnlijker was. Ik begon te schreeuwen en te smeken, verminkt als ik was aan mijn intiemste delen. De naald scheurde door mijn vlees. De operatie werd moeilijker en steeds pijnlijker toen de andere ring door de tweede lip werd geprikt. Ik voelde hoe mijn vlees uiteengereten, gescheurd en verknipt werd, een afgrijselijke gewaarwording, blinde terreur, wanhoop...

Ik wilde dat Pierre mijn hand zou pakken, me zou aankijken, zou aanmoedigen, maar hij had het te druk met filmen van de scène en ik voelde me alleen, verlaten en tentoongesteld. Meester Patrick liet me weten dat de operatie ten einde was en goed was verlopen.

Ik voelde me bevrijd, grappige tegenstelling eigenlijk als je bedenkt dat ik zojuist als een dier gemerkt was met een teken dat iedereen voortaan duidelijk zou maken dat ik maar aan een man toebehoorde, mijn geliefde en hooggeschatte Meester. En ik was trotser dan ooit dat ik door hem uitverkoren was.

Pierre nam mijn rechterhand in de zijne en zei dat ik nog een proef te ondergaan had. Ik was erg ontroerd. Ik sloot mijn ogen om dat moment van saamhorigheid beter te beleven, maar toen ik ze weer opende zag ik dat ik een ring droeg aan de middelvinger van mijn rechterhand, die door een heel fijn kettinkje met mijn pols verbonden was. Er sprongen tranen in mijn ogen van ontroering, maar ook van spijt. Die ketting was voor mij moeilijker te dragen dan de ringen die mijn intiemste vlees kneusden. Deze ketting kon mijn geheim verraden en aan iedereen duidelijk maken wat mijn relatie met Pierre was. Die ketting die mijn hand gevangen hield was een openlijke bekentenis: die van onderwerping aan de man van mijn leven. Door dat geheim met mijn hele omgeving te delen, had ik het gevoel dat de magie ervan bedorven werd. Niemand zou het kunnen begrijpen. Niemand zou de echtheid van mijn geluk kunnen bevroeden. Ik smeekte Pierre toestemming hem af te mogen doen, maar het kettinkje was vastgesmeed en ik moest een paar dagen wachten totdat de goudsmid die een vriend van Pierre was, er een sluitinkje had opgezet zodat ik hem zou kunnen afdoen, uiteraard alleen als mijn Meester me er toestemming voor gaf.

Ik droeg de ring als ik naar college ging en ik kreeg veel complimentjes van mijn vrienden over het sieraad dat iedereen erg mooi vond. Als ze me nadere uitleg vroegen en wilden weten waarom ik zo'n symbolisch voorwerp droeg bedacht ik van alles en nog wat: ik zei bijvoorbeeld dat het uit Madagaskar kwam waar het werd gebruikt als amulet, en dat het de liefde en de passie van minnaars beschermde.

Sinds mijn infibulatie draag ik geen ondergoed meer: het lichtste slipje wordt onverdraaglijk, irriteert mijn huid en is een regelrechte kwelling. Pierre verplicht me een slipje aan te trekken als ik niet braaf genoeg ben geweest en het is een erg wrede straf.

Ik loop dus met ontbloot onderlichaam en des te naakter, daar Pierre eist dat ik helemaal geschoren ben, glad, bereid, open voor zijn wensen of van diegenen voor wie hij me bestemt.

XV Het zwarte boek

Ik heb altijd de naam gehad erg verstrooid te zijn. Maar ik had nooit gedacht dat mijn onoplettendheid zulke dramatische gevolgen zou hebben voor mijn privé-leven.

Op een dag vergat ik mijn handtas in de auto van mijn moeder. Ze nam hem mee naar huis zonder zich om de inhoud te bekommeren en liet hem op een tafel slingeren, waar mijn vader hem vond en openmaakte. Nu zat er in mijn tas een dik zwart boek waarin ik mijn intiemste foto's bewaarde die Pierre en mijn andere meesters tijdens de seances, plechtigheden en beproevingen gemaakt hadden: tientallen kleurenfoto's die me in het beste geval alleen maar naakt toonden, maar meestal ook vastgebonden, opengespreid of besprongen door een of meer kerels. Close-ups van fellatio en sodomie wisselden af met lesbische scènes en urolagnie, zonder de foto's van mijn infibulatie te vergeten en een paar 'gestolen' foto's die zonder medeweten van de deelnemers waren genomen in een partnerruilclub tijdens een 'nacht van leer'.

Ik ontdekte de verdwijning van mijn tas pas de volgende ochtend toen ik naar college wilde gaan. Ik werd door een heuse paniek overvallen. Ik kon niets anders doen dan de volgende dag afwachten om hem bij mijn moeder te gaan ophalen en de hemel te bidden dat niemand zich voor de inhoud zou hebben geïnteresseerd.

Maar de volgende dag om acht uur 's morgens ging de telefoon. Mijn moeder vroeg me kortaf of ik zo snel mogelijk wilde komen. Ik verbeet mijn afgrijzen en stelde voor dat ze me na college zou komen afhalen. Ze was er om halfvijf. De hele dag had ik in angst gezeten voor het moment dat nu ging komen.

Ik liep zo kalm mogelijk naar de auto van mijn moeder. Ze bekeek me alsof ze me nog nooit gezien had. Ze trok het gezicht dat ik maar al te goed kende, het gezicht dat ze opzette als mijn vader haar op de huid zat of haar om het minste of geringste lastig viel. Het gezicht dat ze had als hij haar minachtend uitschold. Toen ik naast haar ging zitten voelde ik een soort misselijkheid opkomen. Ik wilde braken uit angst voor haar woede, haar veroordeling, haar vonnis.

Waarom denken ouders dat ze het recht hebben over hun kinderen te oordelen? Zijn kinderen dan soms niet alleen maar wat hun ouders ervan gemaakt hebben? Zijn zij niet hun eigen product?

Mijn moeder reed weg en vroeg me zonder me aan te kijken of ik haar niets te vertellen had. Ik zei dat er niets te zeggen was, dat alles heel duidelijk was. Ze riep uit dat ik niets had om trots op te zijn. Ik provoceerde haar door te antwoorden dat ik trots kon zijn op wat ik meemaakte. Ze waarschuwde me dat ik bezig was mijn leven te verpesten. Ik begon een beetje zenuwachtig te lachen, terwijl ik haar uitlegde dat ik, verre van mijn leven te verknallen, nu juist een man had ontmoet die me begreep, die me gelukkig maakte en van wie ik hield. Ze kon zich niet inhouden en brulde dat ik loog, dat hij me dwong al die vuillakkerij te doen, dat ik misschien lesbisch was geworden, dat ik het ooit nog wel eens met dieren zou doen! Ze schaamde zich voor me. Ik opende het portier en vluchtte.

Ik nam het haar kwalijk dat ze me niet begreep, dat ze niet geluisterd had naar wat ik te zeggen had. Ze had me teleurgesteld en verraden door het standpunt van mijn vader in te nemen, het standpunt van de hypocrisie.

De ontdekking van die pornografische foto's lokten een waar familieschandaal uit. Iedereen achtte zich gerechtigd me de les te lezen, me te bedreigen - zelfs met de dood! - of beledigingen over me uit te storten.

Ik was definitief verstoten. Sinds die dag heb ik niets meer van mijn familie vernomen.

De daaropvolgende weken waren de moeilijkste weken van mijn hele leven. Ik kwam in een diepe depressie terecht waaruit alleen Pierre me kon redden door de kracht van zijn liefde.

Ik hou meer van Pierre dan ooit. Ik denk dat de liefde, van welke soort dan ook, een reddingsboei kan zijn en niet alleen maar een teken van overleving!

Ik weet nog niet of Pierres liefde net zo diep is als de mijne, maar ik besef elke dag meer dat liefhebben het belangrijkste op de hele wereld is. En ik sta helemaal achter deze spreuk die ik ergens gelezen heb:

'Laat mij liever een keer beminnen, dan heel mijn leven bemind worden!'